І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь... — Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-6740 — Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 208. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 10-го ЛИСТОПАДА 1972 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 10, 1972 No. 208. VOL. LXXIX.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Четвер, 9 листопада 1972

ГОЛОВНИЙ СУДДЯ НАЙВИЩОГО СУДУ Воррен Бирґер запропонував створити новий „Крайовий Апеляційний Суд". Такий новостворений суд розглядав би менш важливі справи і тим дуже відтяжив би Найвищий Суд ЗСА, у якому тих справ назбирується дедалі, то більше.

ПІСЛЯ ШЕСТИ ДНІВ „ОКУПАЦІЇ" у Вашингтоні будинку Бюра для індіянських справ, група індіян провела переговори з урядовими представниками й погодилась звільнити той шестиповерховий будинок. Представник Білого Дому передав індіянським демонстрантам програму, за якою відбудуться переговори.

У НЮ ЙОРКУ ЗАКРИЛАСЬ СОВЄТСЬКА виставка, що проходила під назвою „Народна творчість республік СССР" та була присвячена „50-літтю створення СССР". Найбільше на тій виставці було російських виробів, були також давні експонати з різних країн, поневолених в СССР, і з часу, коли того утвору ще й не існувало.

НА КОНГРЕСІ ПАРТІЇ ПЕРОНІСТІВ у Буенос Айресі потверджено вістку про те, що 77-літній колишній диктатор Арґентини Хуан Перон повернеться з Еспанії до Арґентини 17-го листопада. На конгресі зачитали послання Перона, в якому висловлено сподіванку, що його повернення до Арґентини служитиме „справі миру та взаємозрозуміння". З Пероном прибуде і його друга дружина Ізабелла.

ПОЛІЦІЙНА ПОВІТРЯНА ПАТРУЛЯ знайшла поблизу дороги в Дуанесбурґу, Н. Й., розбитого малого літака і мертвого пілота — 46-тирічного Джозефа Ґреді, керівника фарми. Він мав за собою 10 років пілотського стажу. Поліція досліджує причини падіння літака.

СОВЄТИ СВЯТКУВАЛИ 7 листопада ц. р. 55-тиліття своєї влади щорічною традиційною військовою парадою у Москві. Але в цьому році вона була скромна і похід військових частин та показ зброї тривав всього 10 хвилин. Найбільш імпозантною була довга на 120 стіп міжконтинентальна ракета „СС-9", яка може переносити почерез Атлантійський океан 5-тонову атомову „головку". Її показували вже минулого року. Промову виголосив, як звичайно, військовий міністер маршал Андрій Гречко, який стверджував „деяке відпруження" в міжнародній ситуації приписавши його в заслугу „гнучкій миролюбній політиці" Москви. Він знову таврував „імперіялістів", але за іменем не назвав Америки ані Комуністичного Китаю.

ЗАХІДНО - НІМЕЦЬКИЙ КАНЦЛЕР ВІЛЛІ БРАНДТ ЗАЯВИВ, що договір між Західньою і Східньою Німеччиною визнає суверенність Східньої Німеччини, але не визнає поділу Німеччини, бо стверджує одностайність німецької нації, але теж не визнає Східньої Німеччини, як чужинецьку державу. Цим договором — заявив він „проламано лед, який сковував Німеччину від багатьох років".

ДО ВАТИКАНУ ПРИБУЛА велика польська делегація під проводом кардинала Стефана Вишинського. За пресовими твердженнями, та польська делеґація подякує офіційно Папі за визнання за Польщею єпархій на так званих „відзисканих землях", і повідомить його про покращання взаємин між Католицькою Церквою у Польщі і тамошнім комуністичним урядом. Сподіваються швидкого підписання конкордату Апостольської Столиці з Польщею.

В ЕСПАНІЇ ПОМЕР 68-літній французький консул Рожер Тур внаслідку важкого попечення, що його зазнав у пожежі французького консулату 2 листопада ц. р. Будинок консуляту підпалили баскійські студенти університету в Сараґосі. Трьох студентів арештували і їх судитимуть перед військовим трибуналом.

У ЛОНДОНІ ПРОГОЛОШЕНО, що надалі не будуть обов'язувати ті мінімальні ціни на летунські квитки, що їх встановлено 18 жовтня ц. р. Сподіваються знижки летунських квитків у літі наступного року внаслідку великого суперництва між окремими міжнародніми летунськими компаніями.

ЯПОНСЬКІ ВЛАСТІ РІШИЛИ піддати психіятричним дослідам 47-річного японського робітника Татсуї Накаока, який в минулому тижні схопив над Японією великий пасажирський літак і, погрожуючи знищити літак з усіма людьми у ньому, казав собі заплатити два мільйони доларів та відвезти його на Кубу. Завдяки хитрому маневрові японської поліції — розброфлі й арештували того японця, який спершу вдавав, що він китаєць.

В АФРИКАНСЬКІЙ УҐАНДІ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ процес видалювання відтіль всіх азійців. Президент Уґанди Іді Амін заявив, що це тільки перший етап „оздоровлення країни" і заповів „дальші етапи", що їх проте не уточнив.

АМЕРИКАНСЬКЕ ЛЕТУНСТВО У В'ЄТНАМІ ПРОДОВЖУЄ бомбардувати комуністичні транспорти, які йдуть з Північного В'єтнаму на південь та центри комуністичних військ у Південному В'єтнамі. У тих днях американці атакували 3-ій з черги бойовий джет типу Ф-111. З свого боку комуністи переводять короткі наскоки в різних пунктах Південного В'єтнаму, навіть в найближчій околиці Сайгону.

УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ

На встановлення трьох катедр потрібно	$1,800,000.00
Останньо вплинуло	$ 6,697.00
Досі вплинуло	$1,327,012.52
ДО КІНЦЯ РОКУ ТРЕБА ЗІБРАТИ	$ 472,987.48

Сарахман Теодор і Текля — 1,000.00 дол.; д-р Микола Кузьмович — 750.00 дол.; д-р Якимів Йосиф — 500.00 дол.; Бурачок Осип — 300.00 дол.; Кий Мирослав та Щур Лев і Оксана по 250.00 дол.; Гладкий Орест, Микита Василь, Омецінський Омелян і Марія, д-р Процик Лт., по 200.00 дол.; Кучерська Лідія і Саноцька Олена — 150.00 дол.; по 100.00 дол. — Бігун Михайло, д-р Базюк Володимир, Гірняк Б., Дідошак З. М., Карлін Іван Е., Котлярчук Ігор, Рудакевич Іван, Савків Теодозій, д-р Саноцький Олександер і Емілія. Стадник Михайло, Сосяк Марія, Цегельський Юрій, д-р Чопик Анна, Ярема Евтемій та ООЧСУ — Відділ 41, Бруклин.

Пожертви на Центр Українських Студій в Гарварді можна відтягати від оподаткування.

Чеки виставляти на Ukrainian Studies Fund та пересилати на адресу: Harvard University, Room 208, 1737 Cambridge Street, Cambridge, Mass. 02138.

ПРЕЗ. НІКСОН ЗДОБУВ 49 СТЕЙТІВ І 521 ГОЛОС ЕЛЕКТОРІВ

Вашингтон. — Згідно із ще не цілком повним підрахунком вівтіркових президентських виборів, през. Ніксон вийшов із них рекордовим переможцем, здобуваючи 49 сорок і дев'ять стейтів на всіх 51, включно із Дистриктом Колюмбія, і п'ятсот і двадцять один голос електорів на всіх 538 голосів електорів. З другого боку, сен. Джордж МекҐоверн зазнав найгіршої поразки з усіх демократичних кандидатів в історії З'єдинених Стейтів Америки, здобуваючи всього один стейт — Массачусетс і Дистрикт Колумбію і всього 17 голосів електорів. За през. Ніксоном заявилося в популярному, тобто загальному голосуванні 60.83 відсотків усіх виборців, тобто всього на 0.26 відсотка менше від кількости голосів, що їх здобув Линдон Б. Джонсон в 1964 році. З другого боку, демократи затримали більшість у Сенаті, збільшуючи кількість своїх сенаторів на двох до 57 у відношенні до 43 республіканських сенаторів і втрачаючи в Палаті Репрезентантів всього на яких тринадцять мандатів, тобто до 243 у відношенні до 192 республіканських конгресменів. Вперше в історії през. Ніксон здобув більшість католицьких голосів і майже половину голосів молоді, тобто тих, що цього року взяли перший раз участь у виборах. Якщо йде про окремі стейти, то през. Ніксон здобув 56 % голосів у Каліфорнії і в Мічіґені, 60% в стейтах Ню Йорк, Пенсильвенія, Огайо й Ілліной, 67% у Тексасі і 79% у Міссісіпі. Сен МекҐоверн добився всього 45% у своєму власному стейті Південний Дакоті, у Міннесоті і в Ровд Айленд. На всіх 18 звільнених губернаторських становищ демократи здобули 11, збільшуючи стан свого посідання на одного губернатора, і республіканці провели 7 губерналорів сім своїх кандидатів.

За кордоном загальне вдоволення вислідами виборів в Америці

Вашингтон. — За мінімальними вийнятками весь чужинецький світ висловив своє глибоке вдоволення з приводу світлої перемоги президента Ніксона у виборах 7 листопада ц. р. Одним із найперших, що прислав обширну гратуляційну депешу, був голова Верховного Совєта СССР Микола Підгорний, який висловив надію, що американсько-совєтські відносини будуть далі поліпшуватись. Сердечні гратуляційні депеші надіслали французький президент Жорж Помпіду, британський прем'єр Едвард Гіт й різні інші лідери вільних країн світу. Канцлер Західньої Німеччини Віллі Брандт висловив вдоволення, що перемога Ніксона є „знаменною подією в користь світового миру". Генеральний секретар Атлантійського Союзу (НАТО) голляндський державний муж д-р Жозеф Люнс наголосив могою Ніксона сенатора Джорджа МекҐоверна, як „наївного і небезпечного для світового миру" чоловіка, протиставивши йому Ричарда Ніксона, який розуміє вагу збройної сили Західньої Европи. Тільки данський прем'єр Анкер Йоркенсен, соціаліст, висловив жаль, що не виграв сенатор Джордж МекҐоверн, який „був би кращим для справ расової, соціяльної і культурної політики", ані ж Ніксон, який ніби не прикладає до них належної уваги. Західня преса майже одностайно підкреслює важливість перемоги Р. Ніксона, як доказ стабілізації відносин і незмінного курсу американської закордонної політики. Прокомуністичні „невтральні" країни не дуже вдоволені, але й голосно цього не висловлюють. В арабських країнах думки поділені, але поміркованій араби сподіваються, що Ніксон допоможе до замирення з Ізраїлем.

Ген. Гейґ, заступник Кіссінджера, виїхав до Сайгону в справі воєнного перемир'я

Вашингтон. — Генерал Александер Гейґ, найближчий співробітник, офіційно заступник асистента президента Ніксона для справ крайової безпеки, відлетів до столиці Південного В'єтнаму Сайгону для дальших розмов з південно-в'єтнамським президентом Нгуєном Ван Тіє у справах проєктованого перемир'я і політичного замирення у В'єтнамі. Разом з генералом Гейґом полетіли Джон Д. Неґропонте, спеціяліст в'єтнамських справ, і адьютант генерала Гейґа, майор Фредерік Бравн. Генерал Гейґ стане від нового року заступником шефа штабу Армії. За газетними твердженнями, вневдовзі після його повороту до Вашингтону, що має статися в суботу або неділю цього тижня, відбудеться нова, віроголідна остання і вирішна зустріч Генрі Кіссінджера з представниками в'єтнамських комуністів у Парижі Контрпартнер Кіссінджера член Політбюра компартії Північного В'єтнаму Ле Дук То має в найближчому тижні вернутися з Ганою до Парижа. Північний В'єтнам гірко докоряв Америці, що вона не підписала договору про воєнне перемир'я і політичне зелі заявив, що коли соціяльне однаково Кіссінджер як сам Ніксон заявили, що воно не підпишуть його, поки він не буде завершений в деталях, щоб не було нового непорозуміння і конфлікту.

В Демократичній партії посилюється внутрішня криза

Вашингтон. — Програна сенатора МекҐоверна у президентських виборах і одночасна виграна кандидатів Демократичної партії у виборах на губернаторів, до Палати Репрезентантів та до Сенату створила затяжну кризу внутрі Демократичної партії на чолі з МекҐоверном. Справа в тому, що сенатор МекҐоверн, програвши вибори, втратив практично контролю над партією і вже тепер почалася широка дискусія серед провідних демократів по лінії реорганізації партії з метою звільнити її від контролі МекҐоверна і його прихильників. Очевидно, йдеться тут про усунення голови національного партійного комітету. Джін Вествуд, яка є ставленником Дж. МекҐоверна, а також цілого ряду членів Національного комітету. Разом з цим вже є голоси про те, щоб змінити схвалений на останній конвенції партійний правильник щодо вибору делеґатів та презентації-на чергові конвенції окремих афільованих груп. Вся акція, спрямована проти МекҐоверна, розпочалася під гаслом приверненння єдности внутрі Демократичної партії та покликання до керівництва людей, які б репрезентували цілу партію, а не тільки її окремий сегмент. Як виходить, немає практично ні одного демократичного лідера, який би висловився за те, щоб зберегти статус кво в партії. За негайну реорганізацію Демократичної партії висловився Джордж Воллес. Не менше критично щодо МекҐоверна і його політики висловилися його суперники на кандидатуру президента — Гюберт Гомфрі та Едмунд Москі, вказуючи на необхідність реорганізації Демократичної партії. Як інформують, попередній голова Національного комітету Демократичної партії Ларі О'Брасн висловив свою готовість поновно очолити Крайовий комітет і перевести внутрі партійну реорганізацію. Для лідерів Демократичної партії є очевидним той факт, що масовий відхід демократів від Демократичної партії після вибору МекҐоверна на кандидата на президента ЗСА, вможливив велику перемогу президента Ніксона. За даними дослідних агентур, понад 36% демократів віддали свої голоси за Ніксоном. Без такої масової підтримки з боку демократів Р. Ніксон не здобув би своєї великої перемоги.

Дві німецькі держави оприлюднили договір про нормалізацію взаємин

Бонн. — Державні секретарі Західньої і Східньої Німеччини, Еґон Бар і Міхаель Коль, які від років переговорювали про можливості нормалізації відносин між двома частинами поділеної Німеччини, підписали 8 листопада ц. р. в палаці канцлерства Німецької Федеративної Республіки (Західньої Німеччини) своїми ініціялами текст складеного ними договору. Його схвалили уряди „двох Німеччин", але він увійде в життя щойно після виборів в Західній Німеччині 19 листопада ц. р., які во вирішать плебісцитово щодо прийняття чи відкинення того договору. За тим договором обидві частини поділеної Німеччини стверджують, що будуть надалі „співжити на базі рівного рівнини". Вони обмінятся „постійними репрезентантами", але це будуть „уповноважені міністри", а не амбасадори.

ЗАПОВІДАЮТЬ ПРОТЕСТНУ МАНІФЕСТАЦІЮ У ВАШИНГТОНІ В ОБОРОНІ УКЦ

Філядельфія. — Очолювана д-ром Мирославом Навроцьким Крайова Управа Т-ва за патріярхальний устрій Української Католицької Церкви заповідає велику українську маніфестацію-демонстрацію перед Апостольською Делеґатурою у Вашингтоні в суботу, 25-го листопада, від полудня до год. 7-ої вечора. Маніфестація відбудеться в обороні прав Помісної Української Католицької Церкви у зв'язку із опублікованим недавно листом Апостольських Делеґатур в поодиноких країнах до Владик УКЦеркви з попередженням у справі переслання його їхнім Первоієрархом, Верховним Архиєпископом Кардиналом Йосифом Сліпим, текстом проєкту Архиєпископської Конституції для УКЦ з проханням про заввагу і апробату. Повний текст того листа, висланого Владикам УКЦеркви з доручення ватиканського секретаря стану Кардинала Війо та — як сказано в ньому — з уповноваження Папи Павла VI, був опублікований в українському перекладі в „Свободі" з 2-го листопада ц.р. та викликав великі застереження, турботу, а то й обурення серед багатьох УКЦеркви, які вважають його за чергове заперечення Ватиканом належних УКЦеркві прав на помісність-автономію. У зв'язку з цим і запланована маніфестація-демонстрація перед Апостольською Делеґатурою у Вашингтоні 25-го листопада ц.р.

Українець очолював делеґацію Канади до СССР

Оттава (Н.Н.). — Канадійське федеральне міністерство індустрії і торгівлі в Оттаві повідомило, що п'ятичленна делеґація канадійської промисловости порошкової металюргії під проводом інж. Миколи Світухи з Оттави повернулася минулого тижня після одномісячного турне в Чехо-Словаччині, Польщі, Румунії і Югославії. Делеґація відвідала ряд науково-дослідних інститутів, промислових заводів та урядових агенцій і мала переговори з відповідними міністерствами згаданих країн в справах дальшого розвитку індустріяльних і торговельних взаємин між Канадою та поодинокими країнами Східньої Европи. Турне канадійської делеґації в СССР тривало 10 днів і включало відвідини Інституту Проблем Матеріялознавства Академії Наук УССР в Києві, кількох промислових заводів в Україні, Білоруського Політехнічного Інституту в Мінську, як також переговори з Державним Комітетом Науки і Техніки та кількома всесоюзними міністерствами в Москві. Під час перебування в Україні делеґація мала також можливість запізнатися з історичними та культурними пам'ятками Києва, а зокрема з Києво-Печерською Лаврою, Собором св. Софії, музеєм українського народного декоративного мистецтва, драматичним театром ім. І. Франка та іншими.

В Букарешті, Румунія, інж. М. Світуха виступав, як голова делеґації Канади на конференції, організованій ООН і присвяченій новим технологічним процесам переробки залізних руд. В конференції взяли участь спеціялісти 52-ох країн світу.

У Чикаґо відбудеться наукова конференція і зустріч членів ТУІА

Чикаґо. — У суботу 18-го листопада о 6-ій год. вечора Головна Управа Товариства Українських Інженерів Америки при співучасті відділів у Бофало, Детройті, Клівленді, Міннесоті і Чикаґо, влаштовує наукову конференцію та зустріч свого членства в українському спортовому клюбі „Леви" при 2353 Захід Чикаґо евню. Координатором конференції є інж. Олег Крупа, організатором інж. Ю. Гончаренко, господарем Управа відділу ТУІА в Чикаґо. На конференції будуть прочитані чотири доповіді: інж. Методій Борецький — „Заходи для очищення довкілля", д-р інж. Ігнатій Метіль — „Ржавіння та цинкові поволоки", мґр арх. Зенон Мазуркевич доповідатиме про „Психологічний зміст простору в українській церковній архітектурі", д-р медицини та інженер Маріян С. Юзич доповідатиме на тему „Роля інженера у медицині". Всі доповідачі є спеціялістами в ділянках, про які будуть читати доповіді.

В НЮ ЙОРКУ ВІДБУДЕТЬСЯ МУЗИЧНЕ МАТІНЕ МОЛОДИХ АРТИСТІВ

Ню Йорк. — Від десяти років 72-ий Відділ Союзу Українок Америки влаштовує оригінальні мистецькі імпрези: музичні матіне із виступами найвидатніших молодих артистів, які починають свою музичну кар'єру. Цього року таке вже десяте з черги музичне матіне відбудеться в неділю, 19-го листопада, о год. 4-ій по полудні в Українському Інституті Америки при 5-ій евеню і 79-ій вулиці. В програмі матіне виступлять:

Олесь Кузишин (піяно)

студент Укр. Музичного Інституту, ученик проф. Мелані Байлової. Цей молодий піяніст здобув уже дві нагороди Американської Музичної Ліґи: „перше місце" у 1966 р. та золоту медалю у 1967 р. У 1970 р. виступив із своїм власним концертом у Нюарку. О. Кузишин бере участь у багатьох концертах на терені нашої громади; він також є активним членом Пласту.

Лярисса Крупа (піяно)

є також студенткою Українського Музичного Інституту. Науку гри на фортепіяні почала у проф. А. Рудницької, пізніше навчалася у проф. Горницького. Від 1969 року Л. Крупа працює з проф. Д. Карановичем. Молода піяністка отримує велике признання від українських та американських критиків. Є активною пластункою.

Петро А. Рівере (скрипка)

з Кліфтону, Н.Дж., спочатку вчився гри на мандоліні у проф. Я. Костишина та малим хлопцем часто виступав у його оркестрі. У 1964 р. почав студіювати скрипку у проф. В. Цісика. Зараз учиться у проф. Р. Венке та бере участь у концертах „Ню Джерзі Фільгармонік Оркестра", а також виступає на українських імпрезах. Молодий артист є студентом Монтклєр Акедемі в Монтклєр, Н.Дж. Отримав чотири рази „Фанк Меморіял Аворд", нагороду за відмінні поступи в науці, а також отримав „Ренселір" золоту медалю за відмінний поступ у математичних та фізичних науках. Є активним пластуном.

Лярисса Магун (сопрано)

студентка Укр. Музичного Інституту, учениця проф. В. Здрайковського. Змалку виступала в багатьох дитячих операх та була пізніше членкою хору „Молода Думка". Л. Магун, окрім співу, студіює скрипку й фортепіян, а також грає на бандурі й гітарі. Закінчила середню школу „Перформінг Артс", почала студії в Університеті Ст. Джан на Лонг Айленді в Ню Йорку, де отримала 4-річну стипендію.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ЦІЄЇ НЕДІЛІ ІНТРОНІЗАЦІЯ ВЛАДИКИ КОНСТАНТИНА В ЧИКАҐО

Чикаґо. — Цієї неділі, 12-го листопада, тут у катедральному храмі св. Володимира Великого відбудеться інтронізація Єпископа УПЦ в ЗСА Владики Константина. Божественну Літургію відправить і чину інтронізації довершить Первоієрарх Української Православної Церкви в ЗСА Владика Митрополит Мстислав у сослуженні Архиєпископа Владики Марка та духовенства. Після церковних відправ відбудеться в готелі Мерiст урочистий бенкет з участю Владик, духовенства та з мистецькою програмою, в якій виступлять хор катедрального храму св. Володимира під диригентурою о. Степана Познака та оркестра лікарів під мистецьким керівництвом д-ра Володимира Касараби.

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО У ВІЛЛІМАНТИКУ

Український Конґресовий Комітет, Відділ у Віллімантик, Конн., відбудеться у неділю 19-го листопада ц. р. в УНДомі в Норт Віндгем історичні роковини Листопадового Зриву. Свято буде попереджене Богослуженнями у двох українських церквах, католицькій і православній. Академія почнеться о год. 3-ій по полудні з святочною промовою проф. І. Телюка, заступника головного предсідника УНСоюзу. В мистецькій частині виступить мішаний дівочий хор „Жайворонки" і мандолінова оркестра під орудою Володимира Фіцаловича.

ОБГОВОРЕННЯ ВИСТАВКИ Ю. СОЛОВІЯ

У п'ятницю, 10-го листопада ц. р., в залі Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку, відбудеться обговорення нової виставки картин і скульптур мистця Юрія Соловія, що закінчилась минулого тижня в ґалерії Клюбу. В дискусії на тему „Мистецтво Ю. Соловія через дві призми — автора і критика", візьмуть участь: Слава Ґеруляк, Ірина Федишин і Юрій Соловій. Початок — год. 7.30 вечора.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Влада народу

В історії американської політики не було багато випадків такого яскравого потвердження Лінкольнового принципу про „владу народу, через нарід і для народу", як сталося під час цьогорічних виборів у вівторок, 7-го листопада. В минулому тільки перший президент З'єднаних Стейтів Джордж Вашингтон і опісля в 1936-му році президент Франклін Делано Рузвелт і частинно президент Линдон Б. Джонсон в 1964-му році здобули подібну „лявінову перемогу" у виборах, як її здобув тепер президент Ричард Ніксон, діставши тим самим мандат народу керувати його державним кораблем чергових чотири роки.

Виборче змагання відбулося не тільки між двома індивідуальностями, Ричардом Ніксоном і Джорджем МекҐоверном, і не тільки між двома партіями, Республіканською і Демократичною, але в першу чергу між двома концепціями. Не входячи в подробиці, можна коротко схарактеризувати виявлені в виборчій кампанії програми обидвох кандидатів. Ричард Ніксон репрезентував більш консервативну програму із поступовими змінами у внутрішній та закордонній політиці, а Джордж МекҐоверн виступав і пропонував в закордонній і у внутрішній політиці радикальніші, майже „революційні" зміни, покладаючи великі надії на галасливих демонстрантів, що вимагали капітуляції у В'єтнамі та заповідаючи майже „соціялізм" у внутрішній політиці. Влучно схарактеризував вислід вівтіркових виборів один з їх коментаторів, кажучи, що американський нарід завжди відкидає відхилення від „золотої середини" на більше як 35 ярдів, відкинувши в 1964-му році також „лявінно" таке відхилення вправо тодішнього республіканського кандидата сенатора Голдвотера, як тепер відкинув відхилення демократичного кандидата МекҐоверна в протилежний бік.

Вислід вівтіркових виборів і велика перемога президента Ніксона має свою вимову також на міжнародному тлі. Подібним бо потвердженням більш консервативних настроїв серед народу був також вислід недавніх виборів до парляменту в Канаді, подібні тенденції спостерігається в Англії та в інших країнах.

Вислід останніх виборів в Америці доказує, що нарід таки воліє горобця в руці, аніж канарка на стрісі. До нього більше промовляють факти, аніж найбільш привабливі обіцянки. Президент Ніксон матиме дальших чотири роки на те, щоб виправдати велике довір'я народу, виконуючи його волю. У цьому він цілком певно матиме підтримку всього народу.

Великі події в Европі

Президентські вибори в Америці відсунули в тінь інші справи, зокрема того міжнародного характеру, які не мають безпосереднього зв'язку з Америкою. Тому майже непостережними проминули деякі події у Західній Европі, які можуть заважити на майбутній конфігурації міжнародних сил. Вони особливо важливі на тлі переобрання Ричарда Ніксона на дальших чотири роки з уваги на „інтернаціоналізм" його закордонної політики.

Преважливе міжнародне значення має завершена в жовтні ц. р. остаточна підготова до включення від 1-го січня 1973 р. Британії, Данії й Ірляндії до 6-членної дотепер Европейської Економічної Спільноти. Це не тільки могутній економічний бльок, із передбаченою спільною монетарною системою, митною унією і спільним соціяльним законодавством, але й із спільною військовою та закордонною політикою. Друга преважлива подія — це договір між вільною Західньою та комуністичною Східньою Німеччиною, опертий на компромісі двох принципів: Західня Німеччина признала, що Східня Німеччина є „суверенною державою", але „не чужинецькою", бо „німецький нарід є тільки один". Як у практиці буде відбуватись покращання взаємин між цими двома частинами поділеної Німеччини у ділянках комунікації та культурного й торговельного обміну покаже майбутність. Вона теж буде мірилом, чи політика канцлера Віллі Брандта, наставлена на покращання відносин з комуністичними державами, була правильною чи помилковою.

Увесь міжнародний господарський світ з цікавістю стежитиме за рішенням консервативного уряду Британії піти за прикладом республіканського Президента Америки й проголосити замороження цін і платень на найближчих 6 місяців. Інфляція не є монопольним лихом Америки, але й дошкульно дається взнаки Західній Европі, особливо Британії, де відбувалися перегони між платнями і цінами. Тому консервативний прем'єр Едвард Гіт, принциповий противник втручання держави у вільну економіку, рішився на таке встрявання, без уваги на спротив збоку великого промислу і робітничих спілок.

Події в усіх країнах світу йдуть своїм шляхом. Перемога Ніксона в ЗСА приспішить цей процес у користь міжнародної співпраці.

Панас Феденко

55-ТІ РОКОВИНИ

Мюнхен. — Цими днями знов промовлятимуть ватажки комуністів у Москві та в інших містах світу про так звану пролетарську революцію, що сталася в Петербурзі 7 листопада 1917 року („Жовтнева р е в олюція"). Від того часу комуністична пропаганда створила безліч вигадок і фальшивих тверджень. Це повторення неправди в різних варіянтах залишило слід в умах людей: „Нема в світі правди, правди не зискати, бо уже неправда стала панувати", — як говориться в давній українській пісні.

Ми вже звикли (бо набридло протестувати проти фальшування) називати режим, що має свій центр у Москві, „комуністичним", а цю державу „Союзом Совєтських Соціялістичних Республік" (СССР), хоч знаємо, що там нема ніякого соціялізму чи комунізму, і що совєти не мають влади, бо все рішає диктаторська партія, власне — політичне бюро центрального комітету компартії. Ми називаємо країни - сателіти Москви і теж Китай та Альбанію — „народними демократіями" і навіть не помічаємо абсурдного повторення (тавтології) в цих словах. Адже демократія (від демос — нарід, кратія — правління) значить „народоправство". Тому „народна демократія" — це „народне народоправство". Чи називаємо солому солом'яною або воду — водяною?

Те саме з назвою „пролетарська революція". Большевицький переворот у Петербурзі 7 листопада 1917 року зробив не „пролетаріят" російської столиці, а військо, в якому величезну більшість мали селяни, мобілізовані в армію. Цим людям обридла війна, і вони пішли за партією большевиків, яка обіцяла негайно закінчити „і м п еріялістичну війну".

Про це пишеться в „Історії КПРС", що була видрукована 1959 року також в українському перекладі. У тій книзі про настрої вояцтва російської армії перед „Жовтневою революцією" сказано:

„Солдати на фронтах переконалися, що їх мають примусити перебувати в окопах четверту зиму, що уряд буржуазії і поміщиків продовжить криваву війну. Невдоволення солдатів загрожувало повстанням. На фронтах, близьких до Петрограду й Москви — на північному й західньому — більшість вояцтва йшла за бальшевиками. Тільки на цих двох фронтах було більше як 7 700 тисяч вояків під зброєю. Всі запасові полки, а було їх понад сто, підтримували большевиків... Залоги по всій країні, в переважній більшості, стояли за большевиків... У запасових і в тилових частинах було трохи не 4 мільйони солдатів... Моряки Балтійської фльоти цілком ішли за партією большевиків" (ст. 226).

Спираючись на військо, що хотіло миру за всяку ціну, большевицька партія захопила владу і обіцяла народним масам, окрім негайного миру, також свободу, землю, фабрики — робітникам, владу робітникам і селянам у формі виборних рад. Однак, з перших днів уряду „народних комісарів", що мав на чолі Леніна, між самими большевиками не було згоди, як розуміти „радянську владу" і „народну демократію".

Ленін визнавав тільки такі ради, що були під керуванням большевицької партії. Ради, в яких большевики були в меншості, Ленін називав шкідливими, „контрреволюційними". З цим не хотіли погодитися інші провідники большевицької партії, і в Центральному Комітеті Ленін не мав більшости.

Щоб удержати владу в своїх руках і примусити інших членів Центрального Комітету партії слухати його, Ленін загрозив розколом у партії:

„Якщо буде розкол, то нехай — коли буде більшість їх (противників Леніна — П. Ф.), то беріть владу в Центральному Виконавчому Комітеті (рад), а ми підемо до матросів!" (Л. Троцький, „Сталинская школа фальсификаций", Б е р лін, 1932 р., ст. 120). Отже, зброєю моряків загрожував Ленін провідникам своєї партії, що не були з ним згідні.

Воєнний характер большевицького режиму зрозумів у перших днях „пролетарської революції" також большевицький діяч українського роду Анатолій Луначарський. 14 листопада 1917 р. він сказав на засіданні Петроградського комітету большевицької партії:

„Ми почали дуже любити війну, неначе ми не робітники, а солдати, воєнна партія... Ми в партії полемізуємо і будемо полемізувати, а залишиться один чоловік-диктатор". (Л. Троцький, цитована книжка). Пророчі слова!

Коли говориться про „пролетарську революцію" 1917 року, то й досі в комуністичній пресі замовчується щедру допомогу, яку дістав Ленін із Німеччини в 1917 році. До упадку царського режиму в березні 1917 р. Ленін жив у Швайцарії в великій скруті. Але після революції уряд імператора Вільгельма II пожертвував партії Леніна великі мільйони грошей на большевицьку пресу і на партійний апарат.

Тільки в 1956 р. знайдено в архіві німецького міністерства закордонних справ документи про зв'язок вождів большевицької „пролетарської революції" з урядом німецького кайзера Вільгельма. Заступник міністра закордонних справ Німеччини Кюльман про це повідомляв Вільгельма II шифрованою телеграмою з грудня 1917 р., уже після большевицького перевороту:

„Поки большевики не почали одержувати від нас постійної грошової допомоги різними шляхами і під різними назвами, вони не спромоглися поставити свій головний орган „Правда", вести енергійну пропаганду і помітно розширити початково вузьку базу своєї партії" („Інтернешенел А ф ферс", квітень, 1956 р., Лондон).

Дійсно „братня допомога" з Берліну була така щедра, що Ленін міг засипати своєю пропагандою всі провінції тодішньої Російської держави. Уже в травні 1917 р. виходили російською мовою великі щоденні газети большевицької партії: „Правда" і „Солдатская Правда" (Петроград), „Социал - Демократ" (Москва), „Голос Правды" (К р о н ш тадт), „Волна" (Гельсінкі), „Рабочий" (Казань), „Уральская Правда" (Є к а теринбург), „Звезда" (К а теринослав), „Приволжская Правда" (Самара), „Юрьевская Правда" (Юр'єв - Тарту), „Голос" (Київ), „Наша Заря" (Ростов над Доном), „Социал-Демократ" (Саратов), „Сибирская Правда" (Красноярськ), „Пролетарий" (Харків) та інші газети мовою російською і мовами неросійських народів, наприклад — „Окопная Правда" і т. д.

Тисячі большевицьких агітаторів і партійних організаторів були добре оплачувані з партійної каси, в яку текли мільйони грошей із Берліну.

Про джерело, з якого наповнялася каса большевицької партії, знали тільки Ле-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Леонід Полтава

ДАЛЬША СОВЕТИЗАЦІЯ ЮНЕСКО

Незадовго після створення по другій світовій війні Організацій Об'єднаних Націй була створена й ЮНЕСКО — Комісія в справах освіти, науки й культури при ОН. Це було в 1946 році. В статуті ЮНЕСКО зазначено, що ця Комісія створена для поширення знань, шкільництва й культури в світі, для сприяння міжнародній співпраці у різних ділянках наукового й культурного життя.

СССР досить довго придивлявся збоку до діяльности ЮНЕСКО. Москва вирішила приступити до тієї організації аж у 1954 році. В розкішний палац ЮНЕСКО у Парижі вона ввійшла не сама, бож біда ходить не сама, а з дітками — разом із СССР до ЮНЕСКО ввійшли, як окремі члени й окремі голоси, УССР, БССР та країни - сателіти Сходу Европи.

Від того часу ЮНЕСКО почала все більше відходити від своїх безпосередніх завдань, часто перетворюючись на рупор СССР, на пропагатора комуністичних ідей, на розповсюджувача комуністичної літератури різними мовами світу. Московська преса не приховує процесу політизації ЮНЕСКО, лише промовчує факт, що Вашингтон вкладає в ту Комісію ОН найбільші фонди.

„Известия" з 26 жовтня ц. р. писали: „З приходом до ЮНЕСКО СССР та і нших соціялістичних країн, а також великого загону країн, що тепер розвиваються, діяльність цієї організації почала набирати дедалі виразнішого політичного характеру. В активі ЮНЕСКО є рішення з таких важливих питань, як заборона пропагувати війну, сприяння принципам мирного співіснування, боротьба з колоніялізмом і расизмом та ін."

На передостанній конференції ЮНЕСКО схвалила вимаганий Москвою політичний захід — про підтримку негайного скликання „мирової европейської конференції". Ще перед тим, у 1970 році, заходами на форумі ЮНЕСКО відбувся „міжнародний симпозіюм", на якому звеличували Леніна. У зв'язку з 50-річчям багнетами й обманом Совєтського Союзу московські видавництва, кіностудії, фабрики платівок масово продукують відповідні виставки, кінофільми, різномовні видання, в яких правду про поневолені нації поставлено сторч головою. До послуг Москви — Секретаріят та великий апарат ЮНЕСКО, який безплатно розсилає московську пропаганду в усі країни світу під ярликом поширення „культурних зв'язків між народами". Генеральний секретар ЮНЕСКО Рене Майо вже не раз відчував, як під ногами шелестить червоний кремлівський килим, відвідуючи Москву та провадячи наради. Всі ті наради доводять до одного — ЮНЕСКО дедалі більше комунізується, навіть його архівами завідує совєтський громадяннин, що особливо важливе для КҐБ й ЦК КПСС.

„Ню Йорк Таймс" з 30 жовтня повідомив, що ЗСА програли на форумі ЮНЕСКО змагання за вільні радіо й телевізійні надавання з країни до країни, з допомогою комунікаційних сателітів. За вільні надавання голосували 9 країн: ЗСА, Англія, Швайцарія, Канада, Нова Зеляндія, Коста Ріка, Ізраїль, Австралія і Японія. Проти — СССР, його „республіки", всі його сателіти і майже всі африканські країни та навіть Франція, яка час від часу робить реверанс у сторону московського ведмедя.

Чому проти вільної комунікації голосували африканські новонароджениці? — СССР подумав про все заздалегідь і в кулюарах ЮНЕСКО поширив думку, що телевізійні програми з Японії, з Ізраїлю, з ЗСА і Австралії будуть... нищити національні культури інших країн! І знову СССР виступив на міжнародному форумі в ролі оборонця н а ц і ональних культур та цивілізацій!..

Дедалі більше розпечене залізо починає світитися все яскравіше, аж врешті-решт само охоплюється власним полум'ям. Почервоніння ЮНЕСКО відбувається прогресивно, дедалі швидше. Незабаром уже залишиться, здається, тільки самоспалення, ліквідація, остання стадія того „проґресу". Може цього й треба б добиватись нам від наших сенаторів і конґресменів?

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує інж. Лев Яцкевич

ЧИ МИ САМОТНІ У ВСЕСВІТІ?

Немає жадного сумніву, що одним із мотивів лету людини на Місяць була не тільки снага поширення її обріїв у просторі, але й перевірення можливостей існування позаземного життя. З Місяця із його дуже малою силою ґравітації, практично, відсутністю атмосфери ми можемо вичалити ракетний корабель у міжплянетні простори в більш видатний і економічний спосіб як із Землі. В безповітряному просторі Місяця ми можемо скерувати телескоп на кожну зорю і перевірити, чи вона не є закосичена системою плянет, на яких наука припускає існування органічного життя. При відсутності повітря, магнетного поля та йоносфери, вікна простору широковідчинені для повного електромагнетного спектру, а гомін радіових хвиль із Землі заблькований, даючи нам змогу вслухуватися в таємні звуки інтеліґентного життя в нашій ґалактиці або поза нею.

Бо всесвіт дуже просторий, і в ньому лише малими острівцями розкинута матерія, пов'язана в місяці, плянети, сонця і ґалактики. Одною з них є наша ґалактика „Молочного Шляху", сповнена більйонами зір, з яких кожна є окремим сонцем. Поза „Молочним Шляхом" існують більйони більйонів інших ґалактик, і кожна з них сповнена більйонами індивідуальних зір. У цьому мусимо погодитися з поглядом д-ра Сучу - Чуанґа з Національної Адміністрації Просторів Аеронавтики (НАСА), що „інтеліґентне життя в космосі не є рідкісним явищем". Під теперішню пору вже поважна група астрономів та біофізиків (головно молодшої ґенерації) вірять не тільки в існування такого життя, але й в можливість його технологічного розвитку вищого за наш.

Донедавна проблема інтеліґентного життя на плянетах інших соняшних систем була виключно доменою авторів науково - фантастичних романів, що писали про зелених людей з Венери, волохатих „шершнів" з Місяця чи птахо- і комахоподібних потвор з плянет далеких ґалактик, які думали по-людському і технологія яких мала здебільшого характер земної цивілізації.

Свіжим повівом вітру в цій ділянці літератури була „Машина часу" англійського письменника Герберта Велза з його двома соціяльними суспільствами: ельоями та морльотами, що викликала в його широкій читацькій громаді серйозне заінтересування можливостями позаземного життя.

Протягом останніх 20 років астрономи зробили тисячі знимок та сотки помірів декількох найближчих зір, які пройшли незапримічено для широкого загалу, а які, проте, мають сенсаційне значення для науки. Бо згідно з висновками їх спостережень та дослідів більшість досліджуваних ними зір виявила існування плянетної системи, подібної до земної.

Правда, ніхто ще досі не бачив такої плянети крізь телескоп. Але ніхто не бачив також ні атома, ні електрона, що не заперечує зовсім їх існування, що його вони підтверджують своїми електромагнетними ефектами, які можна побачити в електронному мікроскопі, або телевізійному апараті.

Зоря та її плянети кружляють довкруги їх спільного осередку притягання, подібно, як Земля і Місяць кружляють довкруги точки, що захована за тисячі миль під поверхнею земної кори. Ті ґравітаційні ефекти впливають на рух зір в такий спосіб, що їх горизонтальні порухи мають не лінійний, а кривинний, власне синусоїдальний характер.

З огляду на величезну кількість сонцеподібних зір астрономи сконцентрували свою увагу лише на декількох зорях, що знаходяться найближче до нашого Сонця. Найближчою такою зорею є зоря Бернарда, віддалена від нас на 6 світляних років.

Впродовж останніх 50 років астрономи, зробивши понад 4,000 знимок зорі Бернарда, ствердили, що вона має щонайменше одну плянету, величиною більшою за плянету Юпітер. Немає жадного сумніву, що, крім цієї плянети, кружляють довкруги тієї зорі інші, менші плянети, маси яких мають правдоподібно менший вплив на оборот досліджуваної зорі, і тому їх досі не запримічено.

Якщо припустити, що на кожних 100 сонцеподібних зір одна з них має плянетну систему, в якій щонайменше одна плянета є землеподібною, тоді прийдемо до висновку, що у Всесвіті існує біля 10 більйонів плянет, на яких теоретично могло розвинутися органічне життя.

Дальшим логічним висновком є можливість існування на деяких з тих плянет інтеліґентного життя навіть з більш розвиненою технологією, як наша. Не виключене теж в тому самому часі, коли пишемо цю статтю, інтеліґентні істоти на іншій плянеті намагаються нав'язати з нами контакт і висилають у простір сиґнали, правдоподібно, електромагнетного характеру.

Такі міркування лягли в основу створення численних „підслухових" проєктів на нашій плянеті. Одним з таких проєктів був проєкт „Озма". В рямцях цього проєкту в квітні 1960 р. науковці Національної Радіової Астрономічної Ляборатори в Грін Бенку, в Західній Вірджінії, скерували свою 85-стопову антену на декілька сонцеподібних зір, а саме Тав - Цетіта, Епсільон-Еридані, віддалені на 11 світляних років від Землі, з надією перехопити інтеліґентні сиґнали з їх плянет.

На жаль, їх зусилля не увінчалися жадним успіхом, що, зрештою, можна було передбачити, бо на одержання сиґналу з тих плянет треба було б ждати щонайменше 11 років, а на поворотний сиґнал аж 22 роки. Поза тим шанси перехоплення „інтеліґентного" сиґналу без знання його фреквенції та гіпотетичного змісту були дуже мінімальні.

Свідомість, що людина не є самітньою у Всесвіті, змінила б докорінно наш погляд на життя. А можливість контакту і комунікації з іншими цивілізаціями була б величезним кроком уперед, рівнозначним з сотками років дослідів та студій в усіх ділянках людського знання.

Степан Сорочинський

„МІСЯЧНА СОНАТА" БЕТГОВЕНА

Чим вище геній людини, чим видатніше її ім'я на тлі всесвітньої історії, тим більше леґенд створюється навколо її імени і її творів. І коли ще за свого життя вона вспіває силою своєї творчости звернути на себе увагу культурного світу, то ті леґенди, що постають у джерелах народної душі, — ростуть, кріпшають, приймають конкретних форм, і в такому вигляді супроводять генія протягом усієї його бурхливої подорожі по неосяжному просторі життьового моря.

Н а р о д н и й герой Італії Джузеппе Ґарібальді, злий геній світу Наполеон, великі різьбарі і малярі Анджеліко Джованні, Рафаель, Тіціян, мистці слова Шекспір, Гете, Гюго, великі віртуози і композитори Паґаніні, Шопен, Бетговен, Ліст — усі вони своєю творчістю та своїм життям і донині творять плодючий ґрунт для народної фантазії.

Більша частина тих леґенд склалась навколо імени і творів найвидатнішого композитора усіх часів, найглибшого звукового мислителя і найкращого інтерпретатора рухів людської душі — Людвіґа ван Бетговена, який своїм життям і всією своєю творчістю доказав, що лише вищі ідеї, заложені в мистецтві, можуть зруйнувати штучні кордони, що створені між окремими народами та окремими особами і силою вічної своєї правди об'єднати все людство в одну тісну, нерозривну родину.

Одну з тих леґенд, створених про Бетговена, що була надрукована в журналі „Гітарист" у 1906-му році, подаємо нижче. Вона склалася згідно з відомою Бетговенською сонатою „Quasi una fantasia", яка найбільше відома під назвою „Місячна соната".

Припускають, що написав її Бетговен у той період свого життя, коли його глухота стала очевидним фактом, коли зв'язок із зовнішнім світом був перерваний і геніяльному творцеві Д е в'я т о ї симфонії прийшлося ввійти у самого себе, у прірву великого внутрішнього світу.

∵

Вечірня заграва згасла. Нічні сутінки, згущуючись, поволі огортали передмістя. На вулицях сумно миготіли ліхтарі, а за білими прозорими фіранками вікон миготіли тіні. Глухо, невиразно ще долітав гомін засипляючого міста...

Небо хмурилось... Розірвані хмарки швидко пливли, вкриваючи небо чорною сіткою, в якій то поринав, то знов з'являвся яскравий місяць. Промені місячного світла то обливали вулиці м'яким — коротким сяйвом, то знов поквапно ховалися за хмарками.

Один із тих променів освітив темну постать чоловіка, що крокував безлюдною вулицею передмістя. Він був дещо вищий від середнього росту, могутньої будови. З-під насунутого на очі капелюха у безладді вибивалось чорне густе волосся. Пильний погляд темних очей мов би пронизував усе наскрізь. Було щось горде в усій постаті цього чоловіка, в його нервовій, напруженій ході, і в той же час він видавався самотнім, безпомічним, закинутим випадково в це глухе передмістя.

З руками в кишенях плаща він ішов, поринувши в глибоке роздумування.

„Так, вони мають рацію, — пролітали в його голові думки, — стверджуючи, що я — занадто гордий. Я з презирством дивлюся на світ, який і не підозріває, що музика — це відкриття духа, щось вище, аніж уся людська мудрість, вся філософія! Нехай вони з мене сміються, нехай вважають за божевільного, я цього не боюся! Прийде час, і люди мене зрозуміють. І ті, що мене зрозуміють, визволять свій дух із тяжкого полону!"...

Чоловік зупинився і тяжко зідхнув. Місяць виглянув із-за хмар, простягнув свої срібні нитки й освітив його похмуре, сумне о б л и ччя. Навкруги було тихо і безлюдно. Лише десь недалеко стукнула фіртка, почувся короткий-дзвінкий сміх — і знов усе стихло.

Чоловік звернув на бульвар і сів на лавку.

— „І що вони все мені твердять: „пишіть оперу", — думав він. — Хіба слова можуть замінити мову музики, мову душі?.. Слова ж безсильні. Вони — погані слуги божества і духового відкриття! Співи?... Але чи людський голос володіє такими засобами, які дали б неосяжний простір мелодії? Це може зробити лише інструментальна музика. Лише вона має спроможність передавати все, що виповнює душу! Нерозумні!.. Нехай передадуть мені словами увесь траґізм мого тріо, тугу і сум моїх сонат".

— „Як же ж передати словами сумні, неясні почуття і думи, які охоплюють душу, коли, зоставшись насамоті з самим собою, людина підіймає зір до неба?.. Перед нею синя, загадкова далина, всипана міріядами зірок. Що там за тією далиною? Звідкіля з'явився і куди відходить людський дух? Куди й коли зникне ввесь цей світ з його радощами, смутком, з вічною тривогою і турботами життя?"... — Очі чоловіка наповнюються слізьми, серце тремтить побожним почуттям, і йому здається, що перед ним відкривається таємнича заслона. Душа відкидає земні пута і відлітає у світ таємного та чудового. Вона розмовляє з Богом...

— „І це все може передати тільки музика. А люди?.. Люди звикли бачити у музиці лише розвагу. Вони її підкорили своїм пристрастям. Людський дух засипає, заколисуваний солодкими мелодіями. Він по-рабськи підкоряється авторитетам і тиранам, що зуміли приспати в ньому все велике й божественне. Для них музика — наймит, блазень, слухняний раб!"

— „О, Боже! Вся кров у мені закипає, коли згадаю, як великий-безсмертний Моцарт обідав у герцоґській почекальні разом із льокаями!"

— „А що вони зробили зі мною?"...

Схиливши голову, він закрив обличчя руками; перед ним встав неначе живий образ молодої прекрасної жінки в оксамитних мережаних шатах...

Геть, ганебні спомини! Його життя розбите назавжди! Знав він це добре. Серце ж його, як і перше, жило й билось у грудях тим самим почуттям. А що ж тепер його життя, слава та безсмертя без неї!... Самітний, самітний, один у цілому світі!...

Підвівши голову, він спрямував заплакані очі на блискучий місяць, на хмари. Згадки про минуле тіснились в його душі. Йому пригадалась така ж сама місячна ніч, а поруч „вона", що за одне її слово, не задумуючись, віддав би все своє життя.

І в тремтливому промінні місяця став перед ним чудовий образ молодої дівчини.

(Закінчення на стор. 6-ій)

ГРОМАДЯНИ ДЕТРОЙТУ І ОКОЛИЦІ! ВИКОРИСТАЙТЕ ПРИЯВНІСТЬ НА ВАШОМУ ТЕРЕНІ НАЙБІЛЬШ ДОСВІДЧЕНИХ ФАХІВЦІВ ЖИТТЬОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ — ОБЛАСНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩОБ ПОРАДИТИСЯ, ЯК НАЙПОВНІШЕ І НАЙДЕШЕВШЕ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СЕБЕ І ВСЮ СВОЮ РОДИНУ ТА ТАКЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИДБАТИ ЩЕ ПЕРЕД ЗАКІНЧЕННЯМ ЦЬОГО РОКУ. ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ І БУДЬТЕ БЕЗПЕЧНІ!

УКРАЇНСЬКІ ДНІ В АПОСТОЛЕС

У дні 6,7 і 8 жовтня ц. р. українська громада доповнювала ювілейні святкування 75-річчя приїзду перших українських поселенців з Рідних Земель до Аргентини, точніше до Апостолес, провінція Місіонес. З українських поселенців приїхали і польські, але їхні нащадки досі не проявили якоїсь більшої активности.

Перебіг святкувань, від 6-8 жовтня 1972 р. — такий:

П'ятниця 6 жовтня. У залі семінарії св. Йосафата інавгуровано виставку української книжки, преси, поштових значків, грошей. Титул виставки був: „Виставка української книжки і преси у вільному світі". Зібралось поважне число любителів книжки. Був присутній полковник гарнізону Петро Какіяс, інтендент міста Апостолес Юліян Зубрицький, інші чільні особистості, СС. Василіянки, багато молоді та гостей з Буенос Айресу, які спеціяльно приїхали взяти участь у наших святкуваннях. Відспівано аргентинський і український гимни. Відтак о. Володимир Ковалик, ЧСВВ привітав присутніх гостей, пояснивши ціль виставки. Зібрані дуже інтересувалися культурною виставкою української книжки, а булл й книжки в інших мовах (кастилійська, англійська, французька, німецька, італійська), які мали відношення до України та української культури взагалі.

Відділи виставки. „Історія України" М. Грушевського (10 томів), В. Дорошенка, Аркаса, Велика „Історія України і Історія Українського Війська" І. Тиктора, „Історія Української Держави" О. Терлецького та багато інших.

Історія Української Церкви: „Між Сходом, а Заходом" — Гр. Лужницького, „Історія Християнства на Руси-Україні" М. Чубатого, „Українська Церква на II Ватиканськім Соборі" Преосвящ. Владики Андрія Сапеляка, „Перші Заковані" в 5-ти мовах, „Відродження Української Церкви в Україні 1917-1930" — митр. В. Липківського, історії о. І. Нагаєвського, Т. Коструби і т. д. До того, релігійні видання, як: требники, служебники, молитовники, катехизми.

Музика: Пишалась 6-томова „Українські Народні Мелодії", що їх зібрав і зредагував Зіновій Лисько. Збірник українських повстанських пісень „Ліра", „Трембіта", та багато інших. Релігійна музика: „Василіянські напіви" видані в Римі, різні колядки, щедрівки чи літургійні музичні твори. Прегарне видання Української Православної Церкви в ЗСА „Різдвяний Збірник" (Лисенка, Стеценка, Кошиця, Леонтовича, Колесси, Гайворонського . . .) Того ж видання „Співи на Літургії", Прегарні збірники пісень Українських Січових Стрільців.

„Записки ЧСВВ". Після закінчення останньої світової війни Чин Св. Василія Великого видав в Римі понад 50 наукових творів під редакцією о. Протоархимандрита Атанасія Г. Великого ЧСВВ. Майже всі вони відносяться до історії Української Церкви. Вилилось особливе зацікавлення тими виданнями.

„Українська Духовна Бібліотека" з 26-ти томами, теж василіянське видання. Між ними цінні 5-ти томові документи II Ватиканського Собору, „З літопису християнської України", 4 томи, теж авторства о. Протоарх. Атанасія Великого, ЧСВВ.

Література, белетристика: Окремий пребагатий Відділ історії української літератури, особливо видання в Америці чи Канаді, гарні видання Ю. Середяка в Буенос Айресі, Миколи Денисюка Буенос Айрес - Чикаго, 14 томів творів Тараса Шевченка, Лесі Українки та творів інших письменників, поетів.

На особливе вирізнення заслуговують шкільні підручники, букварі, читанки, видані Шкільною Радою при УККА у Філядельфії, від букваря аж до 8-ої народньої кляси. Видання „Нашим Дітям" — Об'єднання Працівників Дитячої Літератури, казки, оповідання, вірші, включно з місячником „Веселка", всі прекрасно ілюстровані, вже самі за себе кажуть, тобто про мистецтво, культуру. Нпр. Лесі Храплив-ої, Л. Полтави, Т. Білецької, М. Погідного, М. Понеділка, В. Радзикевича, Р. Завадовича та багато-багато інших поетів і письменників, так по-мистецьки ілюстровані знаними мистцями. До того ще й додати словника українських творців та енциклопедії НТШ, під редакцією проф. Евгена Онацького в 16-ти томах.

А далі, видання ОО. Василіян в Бразилії, особливо неструдженого редактора „Праці" та „Місіонаря" о. Василя Зінька, ЧСВВ, який яскраво цього року обходить срібний ювілей, 25-річчя священства та плідної письменницької праці.

Книжки — календарі, альманахи різних товариств, інститутів, часописів які живо показують, життєдайність, живучість українців у вільному світі!

На стінах розлогої залі розташовані різдвяні, великодні поштівки, знані стрілецькі картки, неперевершеного мистця ЕКО (Едварда Козака), його гумористичні картки до змісту народних пісень чи стрілецькі - українських Січових Стрільців. А також велике число отих мистецьких творів наших славних малярів! Понад 150 картин! Це все гарно укладено на картонах.

Величаві знимки наших українських церков по цілому світі (головніші!), особливо з Америки, Канади, Бразилії, Австралії, Італії та деякі з Рідних Земель.

Інший картон з пам'ятниками Тарасові Шевченкові у Вашингтоні, Вінніпегу, Буенос Айресі, Куритибі. — Наші українські князі, гетьмани, діячі, політики! Теж і народні строї із різних провінцій України.

На головній стіні велика мапа України, а побіч — Аргентини та провінції Місіонес, зі зазначенням, де поселились наші українські піонери, що приїхали тому 75 років. Біля аргентинського і українського прапорів по-мистецькі вирізьблений тризуб, мистця Володимира. Шулупати з Кільмес, пров. Буенос Айрес, вкінці портрет подвішеного губернатора Місіонес а. Ляну ссе, роботи маляра о. Панкратія Нюньки, ЧСВВ. — Це все естетично розміщено.

Особливе заінтересування було українською філателією. На превеликий жаль, до диспозиції зі збірок о. Юрія Мельничина, ЧСВВ було тільки 4 видання різних державних поштових значків від 1918 - 1923 рр., як теж грошові банкноти: 1000, 250 і 10 гривен. Вони говорили про незалежність України, проголошеної в Києві Четвертим Універсалом Центральної Ради 24 січня 1918 р.

Незалежність України визнав між іншим і уряд Аргентини 5 лютого 1921 р.

Далі — не-державні значки, видані у вільному світі з різних нагод, як: 50-річчя першого державного видання з 1918, „Української Нар. Республіки, різні таборові з Німеччини, Італії, Бельгії. Річниці Т. Шевченка, І. Франка, о. М. Шашкевича, Листопадового Зриву, Берестейської Унії, підпільні значки УПА, І-ої Дивізії Галичина, видання великодних писанок „Пласто в Пошта", та багато інших. Гарні блоки Т. Шевченка (сторіччя смерти поета) ви... (Закінчення на стор. ...)

У Детройті відбулася ширша нарада Метрополітального Відділу УККА

Ширша громадська нарада Метрополітального Відділу УККА Детройту відбулася в суботу 21 жовтня ц. р. у вечірніх годинах у великій залі Українсько - Американського Осередку, з таким порядком: 1) Звіт XI Конгресу Українців Америки, 2) Стан збірки на гарвардські катедри українознавства, 3) Діяльність Комітету Оборони Переслідуваних в Україні, 4) Український фестиваль і 5) Старечий дім.

Залю виповнили представники місцевих організацій і запрошені гості. Не бракувало й молоді. Нараду попередила молитва, яку приготила Лідія Колодчин при допомозі п-і Фурди. Після вечері відкрив нараду і нею проводив голова Відділу, інж. Б. Петріна.

Інж. Василь Колодчин, який на Конгресі репрезентував Метрополітальний Відділ УККА, подав з нього деякі моменти, про які не писала наша преса: 1. На Конгресі переважала старша галицька інтелігенція і добре підготовані студенти ТУСМ, які були досить активні. 2. Довга дискусія велася над зміною статуту, до якого впроваджено деякі зміни, переважно організаційного характеру, 3. Більшість делегатів після відбутого голосування розійшлися і 4. Бенкет був задовгий і втомлюючий.

У дискусії над звітом взяли участь делегати на Конгресі: студ. Б. Потапенко, інж. М. Лаврин, проф. М. Віхар, Олена Климишин і дир. М. Мушинський. Інж. М. Лавришин жалівся, що Централя УККА занедбує важливу ділянку нашого еміграційного життя — наше рідне шкільництво. В подібному дусі висказалася Олена Климишин. Дир. М. Мушинський радив учитися нам політичної культури від американських політиків і закидав нашим професорам, лікарям і інженерам, яких так багато в Америці, а на Конгресі — майже нікого, доводячи, що при такій байдужности наших професіоналістів не можемо сподіватися зміни системи УККА. Б. Потапенко, між іншим, старався переконати авдиторію, що українці, які не володіють українською мовою можуть бути добрими українськими патріотами, з чим не могла погодитися п-і О. Климишин, доказуючи, що на довшу мету незнання рідної мови нас зденаціоналізує. Проф. М. Віхар зайняв неприхильне становище до тактики Централі і деяких Відділів УККА.

За перешкодженого представника Відділу Катедри Українознавства склав звіт інж. В. Колодчин, який твердив, що українська громада метрополітального Детройту зібрала на Катедру Українознавства чи не найбільше грошей з усіх наших громад, бо далеко понад сто тисяч долярів.

Про діяльність Комітету Оборони Переслідуваних в Україні говорила Маруся Зарицька, яка, між іншим, заявила, що влаштована 7 травня ц. р. протестаційна маніфестація в Детройті належала до найкраще зорганізованих цього року маніфестацій.

Звіт з українського фестивалю, який відбувся у Детройті 4, 5 і 6-го серпня ц. р., склала голова Українського Фестивального Комітету, п-і Е. Запорожець, а про розвій акції для здобуття фондів на будову необхідного в Детройті дому для старших віком інформувала п-і А. Волкер. Про стан будови репрезентаційного пластового дому говорив теперішній голова місцевої Пластової Станиці, інж. Е. Михалович.

На різного роду питання панів: Ф. Любінецьої, С. Годів, В. Стефаковї і панів: С. Строїча, М. Гнатчука і Т. Швайкина — давали вияснення інж. Колодчин і п-і Волкер.

Франц Липецький

„Жива газета" 82-го Відділу СУА на Бронксі, Н. Й.

Заходами культурно-освітнього референта 82-го Відділу СУА на Бронксі Н. Й. і створеної ним редакційної колегії відбулася у неділю 15 жовтня ц. р. в залі місцевої церкви св. Покрови „Жива газета". Авторами читаних і мовлених статтей були журналісти, письменники, політично-громадські діячі, союзянки й представники студентської молоді.

Імпрезу відкрила голова відділу п-і Н. Попель, привітавши понад 70 слухачів. Від редакційної колегії п-і Н. Клецор познайомила зібраних з організацією, характером і ціллю газети. Програму вела „технічний редактор" газети культурно-освітня референтка Відділу п-і І. Іванчишин. Вступну статтю ред. М. Островерхи п. н. „Наші часи" прочитала в заступстві автора п-і Н. Клецор. Автор зробив паралелю поміж кризою сучасної доби й середньовіччям, вбачаючи єдиний ратунок у повороті до Бога. У своїй статті „Жінка в Америці й СССР" ред. „Нашого Життя" п-і У. Любович показала ідейну й моральну перевагу й вищість свобідного жіночого руху в країнах вільного світу над накиненим і примусовим нібито-рівноправством жінки в СССР. Проф. І. Вовчук у моїй великій статті „Дещо до проблеми ... битва двох протилежних світів" з'ясував зудар двох світів — посилених, але даремних московсько-большевицьких намагань накинути власну національну вищість народам СССР і переможних відосередніх національних рухів, що пливуть руслом повної національної суверенности й яких бігу вже не завернути.

Студентка політичних наук Фордгемського університету п-і Х. Волосянська у статті „Українська студентка в Америці" порушила проблеми, з якими зустрічається наша жіноча молодь у вищих учбових закладах, знайшовшися поміж американськими колегами й викладачами та вказала, як успішно можна вийти із складних ситуацій. Студент політичних наук, права й психології того ж університету І. Раковський у статті „Проблема ідентичности українського студента" старався встановити баланс поміж національною ідентичністю студента і його обов'язками як американського громадянина. У неприсутності автора цю статтю відчитав студент О. Халупа.

Обоє молоді автори статтей, їх зміст і читець статті І. Раковського виявили зацікавлення студентської молоді актуальними питаннями нашого життя та довели, що вміють висловитися поправною українською мовою.

Членка 82-го Відділу п-і О. Лисько у фейлетоні „Бронкс, коханий наш Бронкс" у гумористичний спосіб змалювала злободенні картини й турботи з життя й діяльности Відділу. Репортаж п-і О. Миськів „Льотом орла понад Україну" — враження з поїздки в Україну влітку ц. р. — перенїс слухачів у ці місця й зв'язані з ними моменти, які є близькі й дорогі кожній українській людині незалежно від панівного режиму.

Відчитанням о г о лошень, що вплинули до „Живої газети" закінчилася імпреза, що принесла користь і вдоволення її ініціяторкам, виконавцям і слухачам.

В. Б.

Нові українські лікарі в Чикаго

Д-р Володимир Бродич

Д-р Петро Буката

Син Андрія і Розалії Бродичів народився в Західній Україні в селі Новосілках Тернопільської области.

При кінці другої світової війни його батьки з цілою родиною виїхали на еміграцію, спочатку до Німеччини, а в 1948-му р. до Бразилії.

У Бразилії прожили вони десять тяжких років, де молодий Влодко закінчив народню й середню школи.

У 1958-му р. родині Бродичів пощастило переселитися до Америки та осісти на постійно в Чикаго.

Тут Влодко швидко й успішно повторив середню школу та вступив до коледжу, спочатку до молодечого, а потім до Лайола університету. Закінчивши коледж д-р Володимир Бродич виїхав до Еспанії на медичні студії в Саляманці. Тут він належав до Т-ва українських студентів медицини, де був головою.

В 1971-му році він закінчив медичні студії та одержав диплом доктора медицини. В тому ж самому році д-р В. Бродич успішно склав американський іспит та був офіційно допущений до медичної практики та спеціялізації в Америці.

З першого листопада 1971-го року він почав шпитальну практику в Іллиной Масоник шпиталі. Його практика (інтерншіп) добігає до кінця, і він уже підписав контракт на спеціялізацію внутрішньої медицини в тому ж шпиталі.

Д-р В. Бродич уже належить до Українського Лікарського Т-ва в Чикаго.

Висловлюємо признання його батькам, що не зважаючи на дуже тяжкі еміграційні обставини маючи п'ятеро дітей, післали наймолодшого сина на медицину.

Народився на скитальщині в місті Кракові 1942 року. Під час війни перебував він з батьками на Чехо-Словаччині, а по війні короткий час в таборі для поселенців у Регенсбургу (Німеччина).

У 1948- році його батьки переїхали до Аргентини. Спочатку до Буенос Айресу, а пізніше його батько працював лікарем у північній провінції Аргентини, де й працює до сьогодні.

Молодий Петро скінчив середню школу в Резістенції, а медичні студії в національному університеті в Кардобі в 1967 р.

Завдяки своїм здібностям та працьовитості д-р Петро Буката під час студій займав кілька екстракурикулярних позицій, які здобув в наслідок конкурсу, а саме: як асистент у біологічній хемії і асистент у фармакології, а в останньому році студій як екстерн на відділі гінекології при томуж самому університеті.

По закінченні медичної школи і набутті практики в гінекологічній клініці доктор Петро Вакута працював лікарем у кількох шпиталях, а також приватній поліклініці в Буенос Айресі.

У 1972-му році д-р Петро Буката переїхав із дружиною і сином до Америки, щоб тут далі спеціялізуватися в галузі гінекології.

Тепер він замешкав у Чикаго та від липня ц. р. почав шпитальну практику в МекНіл шпиталі у Бервині.

Д-р Павло Пундій

Храмове свято в Ст. Пол, Міннесота

Ступаю по високих сходах церкви свв. Володимира і Ольги звідкіля несуться чудові церковні мелодії Служби Божої.

Входжу в середину просторої церкви, побудованої у вигляді амфітеатру з гарним іконостасом.

Службу Божу відправляє настоятель парафії о. прот. Юрій Красевич з протодияконами, М. Брином і М. Пліщуком. Отець Юрій і обидва архидияконн обдаровані гарними голосами, і їхня спільна відправа в акустичній церкві творить мелодію, яка дає надхнення молитися. Гарний хор під диригентурою п. М. Мірзи. Проповідь о. прот. Ю. Красевича — пов'язана з хрищенням України Володимиром Великим і впливом Українського Православія на національний розвиток Української Держави.

славія на національний розвиток Української Держави.

Відтак о. прот. Ю. Красевич запросив усіх на традиційний обід до церковної залі. Заля простора. Столи гарно накриті з квітами на кожному. Стіни прикрашені картинами п-і Н. Пачковської. На одній — немає картин лише мистецько виконаний напис п. М. Михалевичем — „Музей Українського Народного Мистецтва".

Після обіду приготовленого Сестрицтвом парафії, головою якого є пані-матка З. Красевич, почалася святочна програма; голова парафіяльної Управи п. О. Пачковський привітавши, прочитав прислані привітання. Після цього були привіти від отців, представників парафій в Твин Сити і організацій. Секретарка парафії п-на Л. Гелецінська з'ясувала, що музей зорганізовано з її ініціятиви в пам'ять покійної В. Росінської, довголітньої працівниці в ділянці українського мистецтва. Для праць покійної В. Росінської — призначена одна кімната музею. У другій кімнаті — різні мистецькі експонати парафіян. П-на Л. Гелецінська з гордістю підкреслила, що це перший такий музей при парафії в Твин Сіті. Опісля культурно освітній реф. Сестрицтва п-і проф. Т. Прокопова прочитала доповідь на тему: „Вираз краси в українських народних вишивках". П-на Л. Гелецінська, після закінчення програми, запросила присутніх оглянути музей і вписатися у книгу відвідувачів. Опісля п-і Н. Пачковська продеклямувала вірш п.з. „Америка" — Арх. Михаїл.

Останнім було слово о. прот. Ю. Красевича, який пояснив значення Церкви Духовості, з церквою як будинком. Відтак присутні відвідали музей.

Е. Г.

Вечірка хору „Думка"

У неділю 29-го жовтня в Українському Нар. Домі відбулася товариська вечірка хору „Думка". Цьогорічна вечірка мала специфічний характер. Українська громада Ню Йорку овацйно вітала основоположника „Думки" мгра Леонтія Крушельницького після довшої відсутности.

Офіційну частину вечірки відкрив голова хору Е. Камінський. Привітальне слово про працю Л. Крушельницького та його дружини Лідії, керівника Студії Мистецького Слова в Ню Йорку, виголосив інж. А. Осадца. Від Ради для справ культури при СКВУ, діючий голова маестро В. Ласовський в присутності музичного референта д-ра І. Соневицького та референта архітектурного мистецтва інж. А. Осадци, вручив почесну грамоту за великі заслуги мгра Л. Крушельницького в галузі хорального мистецтва. Промовляли також о. д-р ігумен В. Гавліч, ЧСВВ, о. мітрат І. Данилевич, голова Комітету Об'єднаних Організацій міста Ню Йорку вдв. Р. Гуглевич, а станичний пластової станиці в Ню Йорку інж. Р. Рогожа передав віднаку 60-ліття „Пласту" та куреня „Лісових Чортів".

У мистецькій частині виступив хор „Думка" під кер. проф. О. Берняка, що відспівав дві народні пісні в обробці О. Кошиця та відома й улюблена співачка Метрополітальної Опери Ш. Варанська-Ордессі, що виконала декілька пісень К. Стеценка при акомпаніменті Р. Стецури. На напоглегливе прохання приявних, мгр Л. Крушельницький майстерно виконав „Вилітали орли" чоловічим складом хору „Думка".

Після офіційної частини відбулася вечірка з танцями. Грала оркестра „Амор". При мікрофоні співала й солістка „Думки" п. О. Замята.

І. С.

Василь Ів. Гришко приїздить до Америки

У суботу 11-го листопада приїздить з Мюнхену до Ню Йорку Василь Ів. Гришко голова УРДП. У Німеччині протягом кількох років він працює в радіо „Свобода", яка постійно надає радіопередач українською мовою в Україну, які дошкульно б'ють поневолювачів українського народу. Василь Ів. Гришко відомий не лише як політичний діяч, але як прозаїк, літературний критик і публіцист. За життя Івана Багряного очолював в УРДП ідеологічний сектор, а від 5-го з'їзду УРДП є головою. Народився він в Яготині на Київщині 1914 року. В молодому віці його переслідувано та заслано на Колиму в Сибір.

Вирвавшись у вільний світ Василь Ів. Гришко написав десятки книжок та брошур, які викривають комуністично - російські злочини супроти українського народу. Він — автор таких книжок: „Україна сьогодні і ми", „Молода Україна перевоюційного 40-ліття", „Малоросійське сидівство" (англійською мовою), „Досвід з Росією", „Дві акції — одна українська відсіч", „Що сталося в СССР у зв'язку із смертю Сталіна", „Засуджене й заборонене" (вибране з творів Вол. Сосюри), „Хто з ким і проти кого" (відповідь Юрієві Смоличові), „Правда говорить сама за себе", Що й треба було довести", „Москва сльозам не вірить" (про голод 1933 р.), „Третя сила, третій шлях, третя революція" та багато інших.

Перебуваючи на американському континенті, перед поворотом до Мюнхену Василь Ів. Гришко з рамени тимчасового Секретаріяту Української Вільної Політичної Думки, який очолює д-р А. Фіголь, виступить як голова УРДП з доповіддю на тему: „Хто винен і, що робити в новій дійсності України й еміграції сьогодні" в Ню Йорку, Філядельфії, Детройті, Торонті, Монтреалі, Чикаго та інших містах. При кінці листопада в Детройті відбудеться Пленум ЦК УРДП, на якім Василь Ів. Гришко разом з членами ЦК УРДП обговорить дальші пляни праці партії, яка об'єднує членів переважно зі східніх областей України, колишніх вихідців підсовєтської України.

Ол. К.

XII Літературний Конкурс СФУЖО

Тринадцятий Літературний Конкурс СФУЖО, проголошений Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій і уфундований Марусею Бек, радною Детройту, що мав за тему репортаж або опис подорожі, закінчився постановою Літературного Жюрі на засіданні 30-го вересня ц. р. в Ню Йорку.

Члени Літ. Жюрі 4 Оксана Керч, Михайло Островерха, Дарія Ярославська — розглядали твори 13 авторок і ствердили, що більшість їх написана цікаво і з хистом. Тому постановили поділити обидві нагороди, щоб виявити признання тим, що заслуговують.

І так на першому місці нагороджено репортаж „Візуврт имано", якого авторкою по відкритті коверти виявилась Боженна Коваленко з Мельборну, Австралія. На другому місці стоїть репортаж „Страсті Христові в Обераммергав", якого авторкою є Оксана Бризгун - Соколик із Торонто, на третьому — репортаж „Завмерле місто", якого авторкою є д-р Марія Кобринська із Ню Йорку, а на четвертому репортаж „Уперше в Парижі", якого авторкою є О. Вітошинська з Мюнхену.

Окрім повищих нагород відзначено ще оповідання: Марія Жижка, Кембридж „Наша подорож до сталактитових печер", Івга Бойко, В. Орендж „Сардінія", Анна Галя Горбач Франкфурт, „Україна моїми очима", Оксана Лукашевич-Полон „Мала ...".

Із надісланих 20 творів довелось 7 відложити, як таких, що не відповідали жанрові репортажу чи опису подорожі. Одначе між ними були також талановиті твори, що їх Жюрі хотіло б відзначити. Це с:

Підгірна: „За колом долі, оповідання, Наша: „Там де нашi не бувають", гумореска.

Жюрі стверджує, що XIII Літ. Конкурс виявив широкі зацікавлення української людини в її подорожах і вміння добре схопити й передати ці враження. Жюрі заохочує учасників Конкурсу до дальших виявів

Оксана Керч
Михайло Островерха
Дарія Ярославська
СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

МУЗИЧНИЙ ФЕСТИВАЛЬ У СІЧНІ

Торонто. — Товариство Український Музичний Фестиваль у Торонті вирішило провести другий з черги щорічний Конкурс у днях 27 - 28 січня 1973 р. в Торонті. До складу жюрі входять: Любка Колесса, Марко Лепкий і д-р В. Витвицький. Програма фестивалю поділена на дві частини: у одній виступатимуть музики-аматори, а в другій — передова музично-вокальна молодь, яка відбуде змагання у формі концерту. Дирекція Українського Музичного Фестивалю розпочала ставрювати українську музичну бібліотеку.

У Нюарку відбудеться перший самостійний концерт молодого тенора Антона Юркова

Нюарк, Н. Дж. — Молодий український соліст-тенор Антін Юрків дасть свій перший самостійний концерт-речиталь у Нюарку в неділю 12 листопада, о 5 г. вечора, в концертовій залі шкільної авдиторії Мавнт Вернон при 142 Мт. Вернон Плейс. Акомпаніюватиме його професор співу Євген Крахно. У програмі — Лисенко, Нижанківський, Бізе, Чілеа, пісні Людкевича, Степенка, де Файя, Штравса й українські народні пісні. Концерт-речиталь презентують церква св. І. Хрестителя в Нюарку та Студія Мистецького Слова Л. Крушельницької.

Антін Юрків

Антін Юрків, народився в Арґентині 1940 року, в родині свідомих українських робітників-батьків із Тернопільщини, які гідно виховали обох синів. Він вільно володіє українською, еспанською та англійською мовами, а в співочому репертуарі має також твори французькою, італійською й німецькою мовами. Батьки А. Юркова переселилися з України до Арґентини ще в 1931 році. Закінчивши середню освіту, Антін Юрків переселився в 1962 році до ЗСА, і спочатку був активний як вправний футболіст у команді „Чорноморської Січі" в Нюарку. Але той голос, яким зацікавилися були ще в Буенос Айресі представники оперового театру „Кольон" — гарний природній тенор, не давав спокою молодому Антонові. У Буенос Айресі співав у хорах і сольо, в тому в хорі Української Центральної Репрезентації в Арґентині, коли той давав концерт у „Кольон", столичному театрі, де молоденький Антін вперше почув і побачив на оперовій сцені талановиту свою землячку з України Галину Андреадіс. Її успіх додав йому певности й довір'я до себе. У Америці він співав у нюаркській „Трембіті" та вже 7 років студією спів у Оперовій Студії проф. Клавдії Тарановоі і проф. Є. Крахна в Ню Йорку, і в їхній клясі сольоспіву в УМІ. Вокальна школа А. Юрківа базується на кращих принципах італійського „бель канто". Виступав уже з успіхом на спільних концертах у різних місцевостях, також у „Тавн Голл" у Ню Йорку, в Колюмбійському університеті, та брав участь у березні 1972 р. в музичній конференції „Еволюція світового ліричного театру", спонзорованій амбасадорами Арґентини й Чіле, де мав нагоду заблищати виконанням арій з опер Росіні, Доніцетті, Ваґнера й ін., під керівництвом відомого в музичному світі режисера арґентинського театру „Кольон" Маріо Карльоса Тройсі.

Антін Юрків, щоправда, „програв" футболеве поле, але зате українська культурна громада виграла, діставши надійного співака, якому напевно простелеться шлях на оперову сцену.

Молодий співак належить до 371 Відділу УНСоюзу.

Крім праці в лябораторії для заробітку та постійних вправ у співі, Антін Юрків співпрацює з керівником Студії Мистецького Слова Лідією Крушельницькою.

(п.).

Успішний Авторський Вечір у Філядельфії

Філядельфія (Н. Н.) Почався осінній сезон у філядельфійському Літературно му Клюбі. Після гостинного виступу в ньому письменника старшого покоління Василя Софронова з Канади, — відбувся поетичний вечір з нагоди виходу в світ збірки поезій „Поліття" Володимира Біляєва. Цер вечір мав прикмети високомистецької події та теплоту клюбового настрою. Це у великій мірі завдячується самому поетові. Він — не тільки автор дуже гарних поетичних творів, але й один із нечисленних інтерпретаторів власних і чужих поезій. На згадано му вечорі 14 жовтня ц. р., він читав свої недруковані короткі ліричні поезії, уривки призначених до друку поем, що мають незабаром появитись окремою книжкою та уривок довшого оповідання з австралійського побуту. Крім автора читала його поезії зі збірки „Поліття" студентка Дора Варвара, відома у Філядельфії талановита рецитаторка.

Вечір відкрив голова клюбу проф. Іван Коровицький, а письменниця Оксана Керч прочитала слово про автора, що спричинилося до настрою своїми суто літературними вальорами. Вона й прочитала уривки з листа австралійського поета Морісона, який перекладає поезії Володимира Біляєва на англійську мову, захоплений поетичною творчістю нашо г о поета. Його перу належать переклади італійських, німецьких та шведських поетів, а також він переклав „Камінь" Михайла Ореста на англійську мову.

Приємне інтермецо створила Надія Оранська - сопрано, яка при фортепіяновому супроводі відспівала три народні пісні.

Вечір закінчився товариськими розмовами численно зібраної публіки за кавою із солодким.

З життя нашої діяспори

(Напередодні 16-ої Виставки Мистецької Жіночої Творчости)

Як уважно слідкувати за нашим культурним життям у всій діяспорі, чи — як дехто й правильніше каже — в розсіянні, то треба ствердити, що воно постійно зростає. Зростає у нас громада — тут маємо на увазі лиш ту вершинку, духову культуру! — молодих музик, мистців, поетів, письменників, журналістів. Очевидно, цей ріст мусить мати якусь свою, здорову основу, з якої він може розвиватися, мусить бути якась моральна спонука, що постійно діє у цьому напрямі.

Один із таких осередків, що — неначе вестальки — втримують оте вогнище нашого культурного життя у діяспорі, це наше жіноцтво зорганізоване в Союзі Українок Америки. Живий приклад — 64-ий Відділ СУА в Ню Йорку. Він влаштовує вже ХУІ мистецьку виставку жіночої творчости. І кожен раз така мистецька виставка гуртувала показне і вартісне число мисткинь із їхньою творчістю. Бували й бувають кожен раз мисткині знані в культурному мистецькому світі, а при них бували й бувають молоді паростки наших мисткинь і деякі з них буйного і сильного творчого задатку, а то й певности їхнього росту.

І цього року така виставка відбудеться 19-го листолада в приміщенні Літературно-Мистецькому Клюбі. У ній знову беруть участь українські мисткині ЗСА, Канади, Европи, Південної Америки, Австралії. З відомих і заслужених мисткинь, що беруть участь — це: Ольга Дядинюк, Зоя Лісовська, Галина Мазепа, Людмила Морозова; з молодших, вже видних мисткинь Ірина Зєлик, Оксана Лукасевич та інші.

Безперечно, всім нам буде цікаво побачити нові здобутки в мистецтві, зокрема наших наймолодших, бо ж ця виставка набирає й виховної ваги, дає світлу надію на наше майбуття.

М. О.

УКРАЇНСЬКІ ДНІ В АПОСТОЛЕС

(Продовження зі стор. 3-ої)

дані М. Самоверським в Буенос Айресі, як теж блаженнішого Верх. Архиєп. Кардинала Йосипа, з нагоди його відвідин в Арґентині 1968 р., коли то М. Самоверський добився у державних властей пошти спеціяльного державного оштемплювання листів. На печатці: Герб Блаженнішого і напис Буенос Айрес — Арґентина, „Візіта дел Карденал Сліпий" 7 вересня 1968. —

Слід теж відзначити державні поштові значки Австрії, з нагоди 50-літньої річниці першого поштового летунського полету Відень — Київ, 31 3 1918 — 31 3 1968. — Друге цінне видання урядом пошти Австрії, 6 4 1968 „Релігійні Східні Ікони". А з нагоди 1- річчя канонізації Св. Свщм. Йосафата, ЧСВВ, старанням Союзу Українських Філателістів уряд пошти Австрії оштемплювував листи спеціяльною печаткою, з портретом Святого, 29 6 1967.

Вкінці, державне видання блоку Т. Шевченка урядом Республіки Параґваю, з нагоди відкриття пам'ятника Т. Шевченкові в Буенос Айресі 5 12 1971. Це за старанням промисловця філателіста та просвітянського діяча мґра Мирослава Самоверського.

В Українському Музеї в Клівленді — прегарні значки та блоки з різних історичних подій, річниць, він між іншим видав 8 грудня 1968 „Просвіта" Мати Товариств, з її століття (1868 - 1968). Старанням і коштом знаного філателіста - музейника Степана Кікти видано на пам'ятку реґіональної зустрічі земляків Ярославщини, триста річчя Конотопу та багато інших.

Полковник П. Какіяс, переглядаючи зі своїм адютантом ті всі експонати, заінтересувався виданнями Українського Видавничого Інформативного Інституту" з Буенос Айресу. Видання ці в дастилійській мові, тож він міг добре переглянути ті видання, „Україна під російською кормигою, „Бої і партизанка) поза залізною заслоною", автором є арґентинець, періодист, великий приятель українців, Генрик Мартінез Кодо. Вступ до цієї книжки написав генерал дон Люіс Ґарсія Роллян. „Опір в Україні". „За волю України" Юрія Тиса-Крохмалюка, журнали „Вільна Україна". Він ще переглянув альбоми (до яких дістав вичерпні пояснення) „Любіть Україну", альбом Українських Січових Стрільців, альбом СУМ-у, вкінці альбом 50-річчя Пласту, — можна було бачити на його лиці зворушення, похитав головою і сказав: „Так, ви українці маєте культуру! Ви любите культуру! Ви любите свою батьківщину Україну! Від вас українців повинні брати приклад інші народи!" Яка це велика похвала з уст високого старшини Арґентинської Армії для нас українців, для тих всіх знаних і незнаних героїв Українського Народу, для тих тихих працівників пера, пензля, слова, які неераз в дуже тяжких,навіть невідрадних обставинах життя, невтомно працюють для прослави, для доброго імени свого Народу.

Ще між іншим запитав, так з цікавости, звідкіля надіслано стільки книжок на цю виставку. Відповідь проста: „Це тільки частина нашої василіянської бібліотеки в Апостолес". Тож додав: „Не маю слів признання для вас, отців, що так дорожите, старастесь і плекаєте рідну культуру!".

Три дні тривала ця виставка української книжки. Втішалась численними відвідувачами, між іншими, відвідав монс. Августин Ді Біяджо з Конґреґації для Східніх Церков та монс. о. Степан Хрепта зі Стемфорду, ЗСА.

Субота 7 жовтня: Український балет Центр. Тов. „Просвіта" з Буенос Айресу, зі своїм маестром Юрієм Димитрієвичем і голова Централі „Просвіти" Йосип Галатьо, секретар п. Василь Коссюк, освітній референт Мирослав Самоверський, багато гостей приїхали з Буенос Айресу та провінції, нпр. з Верріси. Далека - це дорога, понад тисяча кілометрів їзди омнібусами. Але вони хотіли подивитись на славне, піонерське місто Апостолес і околиці, і показати, що не забувають про своїх братів і сестер по крові. Слід згадати гурток гостей — молоді СУМ-у, між іншим Б. Танасейчук, Кашуба, О. Стрига, рідні сестрички Михайлів, приїхали зі своїм сумівським прапором взяти участь у ювілейних святкуваннях.

Перед виступом балету був показ української ноші в Арґентинсько-Українськім Клюбі. Це — перший раз в історії нашого поселення в пров. Місіонес. Велике признання належиться о. В. Коваликові, ЧСВВ — оганізаторові цього показу. Із різних частин України: Києва, Полтави, Одеси, Волині, Поділля, Гуцульщини і інш. На вирізнення заслуговує стрій „гуцулки" і „гуцула", п-і Анни Глинка де Пєн і Михайла Яворського.

С. Задорожний, голова Арґентинського Українськ о г о Клюбу привітав гостей, між якими був присутній Пресв. Владика Андій Сапеляк та вище згадані о.о. монсеньйоен, побажавши артистам, танцюристам якнайкращих успіхів.

Численна публіка нетерпеливо очікувала появи танцюристів. Спершу при оркестрі „Овертура", а відтак, „Коломийка", „Яворів к а" „Чумак", „Гуцулка". Це перша частина. у другій — танці зі стяжками, „Гайдамаки", „Україна" та ін.

Це вже танцювали нащадки українського роду, уроджені в Арґентині. Їм передали, в їхні серця вложили добрі батьки, любов до свого рідного народу, до культури. „Своє люби, чуже шануй!" Якже сильно оцей ансамбль танцюристів „Просвіти" голосить, пропаґує славу Україні! Чуже, не знати яке гарне може бути, але своє — рідне є найкраще, найдорожче!

Неділя 8 жовтня: О год. 8-ій Архиєрейська Служба Божа в церкві ОО. Василіян, Пресвятої Тройці. Правив Владика, Преосвящ. Андрій Сапеляк, в асисті Монс. о. Свепана Хрепти і о. Протоїг. Доротея Шимчія, ЧСВВ. Парафіяни і гості виповни л и вщерть простору церкву.

Владика Андрій виголосив проповідь, закликаючи д о вірности, любови, прив'язання до свого рідного. На Архієрейській Службі б у в всесв. монс. о. Августин Ді Біяджо з Ватикану, який подарував для парафії Пресв. Тройці в Апостолес чашу, дискос, копіє, ложочку. Це з нагоди 75-річного ювілею — приїзду перших українських поселенців.

Після Сл. Божої уложився похід дітей, молоді, людей на кількасот метрів довжиною. Напереді арґентинський і український прапори. Відтак делеґація СУМ-у з Буенос Айресу зі своїм прапором, дальше — чи не найкращий вінець від Катехиток (Інститут Пресв. Серця Христового) з Параґваю, як репрезентант Української Колонії з Енкарнаціону, реп. Параґвай, відтак делеґації громадянства з вінками чи квітами з відповідними написами: Буенос Айрес, Мендоза, Кордоба, Чако та з і всіх місцевостей-колоній-містечок провінції Місіонес, де замешкують наші українські вірні. Було їх около 25. Майже кожна делеґація з прапорами. Впорядчики тримали взірцевий порядок. Йшли бодро, усміхнено, гордо, крок за кроком, це ж Український День в Апостолес! Пригадались мені величаві походи на Рідних Землях, з тією лиш різницею, що тоді кожної хвилини можна було сподіватись „наступу уніформованих" . . ., а тут повна свобода, без найменшого страху чи призирства.

Всі делеґації з вінками, написами уставились перед новим, модерним, гарним пам'ятником, ще не викінченим через безнастанні дощі. На офіційній трибуні — урядові власті війська, муніціпаліди, між ними Преосв. Владика Андрій Сапеляк, монс. о. А. Ді Біяджо, монс. о. С. Хрепта, о. протоіг. Доротей Шимчій та інші. Під звуки військової оркестри відспівано арґентинський і український гимни. Відтак, о. В. Ковалик, ЧСВВ промовляв, нав'язуючи до героїв Термопілів. І тут свого роду боролись в місіонських пущах перші піонери, щоб здобути для себе та своїх родин кращу долю. На своїм пості витривали гідно і чесно. Сьогодні, 75-ліття їхнього поселення, Уряд і громадянство клонять свої голови, виявляючи свою пам'ять і вдячність здвигненням нового пам'ятника.

Відтак Преосв. Владика Анрій посвятив пам'ятник. Делеґації зложили вінки у підніжжя монументу. Відкриття різних пам'яткових таблиць. Таблицю від Української Центр. Репрезентації з Буенос Айресу відслонював Пеосв. Андрій і Федеріко Спасюк.

Вкінці відбулася дефіляда дітей, молоді, делеґацій, автомоторів, тракторів п і д під звуки військової оркестри та гучні оплески численно зібраної публіки.

У просторій залі Українського Клюбу приготовлено святковий обід, славне арґентинське „Асадо" (на вогні печене м'ясо). Запроше н о всіх артистів - танцюрис т і в, гостей, між ними був Преосвящ. Владика Андрій та монс. А Ді. Біяджо. Під час обіду промовляв Владика Андрій.

По полудні був виступ балету в залі колеґії СС Василіянок для молоді та колоністів з-поза Апостолес, як Бельґрано, Леандро, Алем, Обера. Увечорі виступав балет в Українському Клюбі. Був присутній полковник Петро Какіяс та секретар муніціпаліди п. М. Ґонзалез з дружинами і багато публіки. Особливе признання — для маестра балету п. Юрія Димитрієвича за хист, любов, уміліст по-мистецьки вишколити нашу українську молодь, згуртовану при товаристві „Просвіта". А та молодь з любов'ю, посвятою, без жадного винагородження пропаґує українську культуру, — український танок. Такі поїзди як тепер до Апостолесу, получені з великими видатками. Часто наші тихі меценати культури покривають недобір з власної кишені. Українську духовість ставлять понад матеріялізм. Честь їм, отим тихим меценатам мистецтва — культури!

Ці Українські Дні в Апостолес, що ми переживали на довго залишаться не тільки в пам'яті і вдячності нашого громадянства, але стануть сильним імпульсом все більше й більше плекати у себе наше рідне українське мистецтво.

Отці Василіяни з Апостолес видали ювілейний альманах „Життя" на 1973 рік, в цілості посвячений 75-річній річниці поселення українців у Місіонес. Зредаґували його о. Володимир Ковалик, ЧСВВ і о. Юрій Мельничин, ХСВВ. Обкладин к у, заставки місяців, географічні мапи, портрет тодішнього губернатора А. Лянуссе виконав о. Панкратій Нюнька, ЧСВВ. Він має дві частини. Одна — українською, друга — кастилійською мовами. У ньому — цінні статті мґр Лідії Тавридської, Михайла Данилишина, д-ра Яреми Тавридського, на його зміст складаються поезії, байки, жарти. Цей ювілейний альманах ілюструють понад 125 знимок і він є великим вкладом до історії українського поселення в Арґентині.

о. Юрій Мельничин, ЧСВВ.

ХРОНІКА ПІТТСФІЛДУ

Вже двічі відбувався День української ноші в українській піттсфілдській громаді, яка нараховує тридцять родин, приналежних до церкви св. Івана Хрестителя, із яких 150 є членами УНСоюзу.

Вперше такий День відбувся минулого року з участю інших національностей. Українцям відпустили окремий павільйон, його прибрано американськими і українськими прапорами і квітами, а на станку були вишивки, писанки, народна ноша, портрети тощо. Показом писання писанок займалася Кеті Вовк, репрезентувала піттсфілдську громаду Аміля Стефаник, а в праці їй допомагали: Анеля Никорчук, Анна Никорчук, Мерлин Мулевич, Люба Янович, Кеті Семенів, а від чоловіків: В. Никорчук, С. Никорчук, М. Никорчук, П. Никорчук, А. Садовий, Шліхерко та інші.

Вдруге відзначено такий день цього року, під проводом Максима Никорчука. Але цим разом був не тільки окремий український павільйон заповнений вишивками та іншими експонатами народного мистецтва, але й влаштовано виставку за вікном крамниці Інґленд, а також виставку в Лейборн. Її оглянули тисячі людей. В цьому ж самому будинку знаходився окремий павільйон — виповнений писанками, українською керамікою, експонатами вишивок, народною ношею та килимами. Українську громаду там зарепрезентували хлопці та дівчата у народних строях. Показом писання займалася Кетлин Семенів, Анна Никорчук продавала вишивки і хустини, а Ольга Гнатишак, дружина місцевого пароха, показувала писанки привезені з України. Продажем квитків на виграш займався В. Никорчук, а С. Шліхерко, П. Никорчук і А. Садовий працювали в побудові павільйону.

Макс Никорчук

Фармери Оклагоми й кількох інших стейтів незадоволені торгівлею зерном в СССР

Оклагома Сити. — десятки тисяч фармерів стейту Оклагома та деяких інших стейтів, де продукують зерно, висловлюють своє велике невдоволення з того, що завдяки різним махінаціям — вони втратили десятки мільйонів долярів прибутку на торгівлі ЗСА з Совєтським Союзом зерновими культурами. Великий фармер з Оклагоми Ед Клівленд подав до федерального суду у Вашинґтоні скаргу на колишнього працівника Департаменту сільського господарства Палмбі та ще на п'ять компаній, що займаються торгівлею зерном, й вимагає від них 150 мільйонів долярів відшкодувань. Палмбі, який тепер є віце - президентом компанії Континентал Грейн, входив до складу американської торговельної делеґації, побував у Москві й там довідався про великий неврожай в СССР та про торгівлю зерном з СССР. Він розповсюдив ті відомості серед певних фірм, які торгують зерном. Тим часом, фармери Оклагоми й кількох ін. стейтів не знали про ці перспективи й продавали зерно по звичайних цінах. Тепер через продажу великої кількости зерна для СССР ціни дуже збільшились. Фармер Ед Клівленд вважає, що тільки в Оклагомі фармери через це зазнали втрат щонайменше на 50 мільйонів долярів.

В Америці бідує осліплий останній ветеран воєн проти індійців

Чикаґо. — Останній ветеран американсько - індіянських воєн з 80-х років минулого століття, тепер 98-річний Фредерік Фраске, та його 67-річна дочка Лілієн опинилися в важкому матеріяльному становищі, полишені напризволяще. Лілієн Фраске, яка доглядає за осліплим від старости батьком-ветераном, написала листа особисто до президента Ричарда Ніксона, повідомляючи його, що вони не можуть вижити за 160 долярів на місяць, які одержують, як пенсію. Фредерік Фраске потрапив з Німеччини до Америки ще в 1874 році, коли йому було 3 роки. З того часу він жив у Чикаґо. У віці 16 років помер його батько, і незабаром Фраске пішов до американського війська, де служив три роки та брав участь у боях проти войовничих індіянських племен у сучасному Вайомінґу. Останній ветеран воєн і зударів з індіянами каже, що не загинув від індіян, але загинув би від самотности й безрадности у такому поважному віці, коли б не догляд його дочки, котра присвятилася батькові.

ПОЖЕРТВИ ДЛЯ ПОТЕРПІЛИХ ВІД ПОВЕНІ

Окр. Комітет УНС в Клівленді, Огайо	$ 260.00
Окр. Комітет УНС в Лігай Веллі, Па.	100.00
Окр. Комітет УНС Перт Амбой	25.00
Окр. Комітет УНС Філядельфія	15.00
59 Відділ УНС	25.00
74 Відділ УНС	25.00
83 Відділ УНС	10.00
108 Відділ УНС	25.00
112 Відділ УНС	10.00
147 Відділ УНС	200.00
155 Відділ УНС	78.25
240 Відділ УНС	25.00
245 Відділ УНС	10.00
251 Відділ УНС	25.00
290 Відділ УНС	50.00
318 Відділ УНС	10.00
325 Відділ УНС	100.00
327 Відділ УНС	186.80
346 Відділ УНС	25.00
349 Відділ УНС	25.00
354 Відділ УНС	36.00
358 Відділ УНС	25.00
362 Відділ УНС і УГКлюб Врістоль, Па.	25.00
363 Відділ УНС	25.00
364 Відділ УНС	25.00
372 Відділ УНС	100.00
375 Відділ УНС	10.00
Укр. Православна Церква, Аллентавн, Па.	300.00
І. Адамчук	200.00
Й. Лисогір	100.00
В. Ліщинецький	75.00
Н. і Р. Мандрусяки	57.80
В. Сохан	50.00
Я. Падох	50,00
У. Дячук	50.00
А. Драґан	50.00
В. Юзьвяк	50.00
Жіноча допом. організація при церкві св. Марії в Аллентавн, Па.	50.00
Укр. Клюб, Аллентавн, Па.	50.00
Союз Українок Америки, Відд. 40, Аллентавн, Па.	50.00
Недільна Школа при церкві св. Марії, Аллентавн, Па.	50.00
Союз Українок Америки, Відділ 71	50.00
Відд. УККА, Трой, Н. Й.	50.00
С. Шипула	50.00
Анонімний	26.00
М. і Г. Кукіз	25.00
Р. Слободян	25.00
І. Телюк	25.00
М. Душник	25.00
Ст. Гавриш	25.00
І. Олійник	25.00
Твин Бей Виледж, Інк.	25.00
В. і А. Боднарський	25.00
А. Галайдіда	25.00
П. Газей	25.00
К. Датків	25.00
О. і Е. Гардецькі	25.00
М. і В. Ценки	25.00
Р. Іваницький	25.00
М .Мельникович	25.00
О. Михайленко	25.00
Архиєп. Марко Гундяк	25.00
УГК, Картерет, Н. Дж.	25.00
А. Вовк	25.00
П. Лаголя	25.00
Укр. Хор парохії св. Марії, Аллентавн, Па.	25.00
Сестрицтво парохії св. Марії, Аллентавн, Па.	25.00
Я. Чепак	20.00
Я. Ґелета	20.00
П. Постолюк	20.00
А. і М. Рудницькі	20.00
о. І. Ілляшенко	20.00
М. Шевчук	15.00
Родина Заяць	14.60
П. Недвел	13.00
Е. Омельський	10.80
В. Гіна	10.10
Є. Макарик	10.00
Є. Владика	10.00
М. Іващкевич	10.00
М. і В. Кавка	10.00
С. Стрілецький	10.00
В. Сприхар	10.00
М. Дребич	10.00
М. Полегон	10.00
М. Скебело	10.00
К. і С. Ровдич	10.00
Б. Козак	10.00
Ст. Силькевич	10.00
П. Щерба	10.00
М. Еопій	10.00
В. Запаранюк	10.00
Б. Меґащук	10.00
Е. Рокіський	10.00
І. Сіґеп	10.00
Т. Камінський	10.00
о. А. Двораківський	10.00
К. Мельник	8.20
М. Залеський	7.40
Е. Домбровський	5.80
М Модрака	5.50
Ю Вережницький	5.40
І. Осередчук	5.00
Ф. Петрик	5.00
Й. Фостяк	5.00
К. Седенко	5.00
Д. Завруха	5.00
Ю. Микитенко	5.00
М. Качановський	5.00
О. Шепичук	5.00
П. Нагай	5.00
о. В .Базилевський	5.00
В .Волошин	5.00
О. Завруха	5.00
О. Стірнова	5.00
Д. Завруха	5.00
М. Галькевич	5.00
П. і К. Яреми	5.00
М. Вайлова	5.00
Д. Пенцак	5.00
О. Оменцінський	5.00
О. Миськів	5.00
С. Чалишів	5.00
Р. Сидорик	5.00
А. Пишок	5.00
Д. Мушнастий	5.00
А. Гарас	5.00
К. Шеска	5.00
Т .Демчук	5.00
Я. Кравчук	5.00
Е. Маркевич	4.30
І. Саламаха	3.70
Т. Плугаторів	3.00
А. Липхан	3.00
А. Тоть	2.00
А. Завруха	1.00
Д. Рудакевич	2.00
Г. Гіна	2.00

РАЗОМ: 3,991.45

ФОНД ОБОРОНИ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ

Український Народний Союз	$ 5,000.00
Орг. Оборони Лемківщини, Відділ 1.	100.00
Йосип Лисогір	100.00
Д-р В. і Я. Галан	100.00
М. Мельникович	100.00
І. Майка	80.00
Окружний Комітет УНСоюзу, Лігай Велі, Па.	50.00
Володимир Сохан	50.00
Уляна Дячук	50.00
Антін Драґан	50.00
Я. Татомир	50.00
Д-р М. Фішер-Слиш	50.00
Окр. Ком. УНС, Детройт	25.00
Орг. Оборони Лемківщини, Відділ 9	25.00
Роман Слободян	25.00
Д. Зелем	25.00
Д-р М. Данилюк	25.00
І. Кузь	25.00
Д. Хропяк	25.00
Ю. Веслей	25.00
А. Мазур	25.00
І. Александер	25.00
Я. Михайлович	25.00
Н. Н.	25.00
О. Яків	20.00
П. Ґудзовський	20.00
В. Міз	20.00
М. Сухорський	20.00
Д-р О. Якубович	15.00
Мелянія Мілянович	15.00
Я. Ступка	11.10
УККА, Гартфорд	10.00
Олена Гентіш	10.00
Богдан Кравців	10.00
Люба Лапичак	10.00
Євгенія Ратич	10.00
Дарія Семеґен	10.00
Зенон Снилик	10.00
Квітка Стецюк	10.00
Степан Чума	10.00
Д-р Е. Омельський	10.00
М. Турчин	10.00
Г. Пайда	10.00
М. Дребич	10.00
П. Максимонько	10.00
Мирон Солонинка	10.00
Мартин Солонинка	10.00
В. Клос	10.00
С. Челяк	10.00
Я. Шеґрин	10.00
С. Беревицький	10.00
М. Хомик	10.00
С. Ярема	5.70
СУК „Провидіння", Відділ 46	5.00
І. Ванковят	5.00
А. Павлюк	5.00
Ірина Благітка	5.00
Олександер Благітка	5.00
Євген Гарасимчук	5.00
Вячеслав Давиденко	5.00
Анатоль Домарацький	5.00
Наталія Залуська	5.00
Іван Кедрин	5.00
Марія Кобринська	5.00
Любов Коленська	5.00
Ольга Крижанівська	5.00
д-р Іван Коак	5.00
Іванна Коць	5.00
Степан Курляк	5.00
Ґеновефа Куфта	5.00
Ярослава Левицька	5.00
Михайло Лисогір	5.00
Роман Падковський	5.00
Ольга Парубчак	5.00
Орест Пітьо	5.00
Леонід Полтава	5.00
Петро Постолюк	5.00
Стелла Раси	5.00
Марія Савчак	5.00
Олена Смотрич	5.00
Софія Сокольшин	5.00
мґр Осип Стецура	5.00
Ярослав Сидоряк	5.00
Роман Ференцевич	5.00
Павло Фуґа	5.00
Михайло Юзенів	5.00
П. Кухар	5.00
М. Олійник	5.00
С. Тараник	5.00
Д. Корей	5.00
В. Мацюк	5.00
М. Романишин	5.00
Р. Кондуський	3.00
Михайло Юрченюк	3.00
В. Лаврів	2.00
Захарій Гибей	2.00
Теодор Гіль	2.00
Н. Н.	2.00
Михайло Пілін	2.00
Віктор Вайбак	1.00

Відділи УНСоюзу:

5	61.40
8	54.00
12	121.00
18	32.00
19	218.00
28	35.00
34	19.50
35	28.00
46	10.00
47	9.00
48	36.00
52	37.00
55	24.00
64	13.00
70	87.00
76	36.00
83	20.00
88	30.00
93	24.00
101	252.00
116	84.00
128	11.00
133	100.00
137	31.00
147	16.00
150	30.00
158	96.00
161	25.00
167	25.00
170	37.00
171	10.00
210	20.00
211	16.00
214	30.00
230	40.00
235	42.00
240	43.00
245	19.00
253	155.00
257	374.00
277	155.00
282	10.00
285	100.00
292	50.00
295	70.00
301	74.00
303	22.00
307	52.00
316	200.00
320	12.00
336	30.50
349	56.00
350	61.00
353	35.00
354	150.00
355	48.00
356	33.00
368	10.70
372	47.00
378	15.00
385	74.20
387	153.00
416	50.00
424	11.00
430	161.00
433	25.00
445	77.00
455	5.00
457	11.00
460	28.90
484	77.00
498	32.00

РАЗОМ: $ 10,895.00

НАГЛА І НЕВІДКЛАДНА СПРАВА — УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ! НА ВСТАНОВЛЕННЯ ТРЬОХ КАТЕДР ПОТРІБНО $1,800,000.00; ДОСІ ВПЛИНУЛО — $1,327,012.52; ДО КІНЦЯ ЦЬОГО РОКУ ЩЕ ТРЕБА ЗІБРАТИ $472,987.48

У ҐРЕН СИТІ, ІЛЛІНОЙ, дочка сенатора Дж. Мек-Ґоверна хотіла пройти на ливарний завод „Ґреніт Стіл Ко.", щоб виголосити там передвиборчу промову на користь свого батька. Але її не пустили на завод, бо там заборонена передвиборча пропаґанда й аґітація.

В ЮҐОСЛАВІЇ ЗАНИКАЄ кирилиця — стверджують західні кореспонденти з Сербії. Палких оборонців кирилиці, якою користувались в Сербії, карають за „сербський націоналізм", однак сербські інтелектуали нерадо переходять на латинську абетку і нарікають на загирювання 1000-річної традиції в сербському письменстві.

Група американських професорів „привітала" президента АН СССР Келдиша протестним мітинґом

Ню Йорк. — Коли до Рокефеллерівського Університету в Ню Йорку при Йорк евню й 60 вулиці прибув президент Академії Наук СССР В. Келдиш, то перед університетом він побачив чималу групу американських професорів, докторів, медичних працівників, які тримали транспаренти з вимогою випускати з СССР усіх науковців, які бажають еміґрувади. В. Келдиша запросив Рокефеллерівський Університет на відвідини, оглядини та розмови, а американських науковців у Ню Йорку телефоном попрохали з Москви 6 жидівських науковців, щоб вони запротестували перед акад. В. Келдишем проти потоптання прав людини в СССР. Через телефон вони прохали своїх колеґ в ЗСА „Обговорити з проф. В. Келдишем заходи, які він може зробити і повинен зробити, щоб охоронити наші основні людські права". Мітінґ був зорганізований Нюйоркською Конференцією допомоги совєтським жидам. Професор Фред Поллек із Єшивського Університету, промовляючи на мітинґу науковців перед Рокефеллерівським Університетом, розповів про переслідування жижидівських учених в СССР, які зголосилися на еміґрацію за кордон, про їх залякування режимом. Промовець сказав, і це зацитували різні американські газети, що, „така совєтська політика погано відбивається на спробах поширення академічного обміну між ЗСА і СССР та наладнання більших зв'язків між обома країнами".

Стодоляровий Бенкет ФКУ в Клівленді

Клівленд, Огайо (О. Г.) — Стодоляровий Бенкет Великого Клівленду й околиць у користь Фонду Катедри Українознавства, організаційно вже повністю оформлений.

Ця імпреза, з прибутком на велику ціль, відбудеться в суботу, 2-го грудня ц. р., в залях Wichaud's Towne'n Countri, 16808 Pearl Road, Strongsville, Ohio (шлях ч. 42), одна миля на південь від шляху ч. 82. Початок імпрези о год. 7:30 вечора — Передбачено доповіді представників централі ФКУ і ГЦУС, мистецьку програму, бенкет - вечерю та баль - забаву, під звуки оркестри і співи одного з наших найкращих джазових співаків.

Так виглядає стан справи, згідно зі звітом голови Ділового Комітету імпрези, д-ра З. Голубця, на ширших сходинах, що відбулися в суботу, 14 жовтня, в кредитівці „Самопомочі". Після виміни думок і пропозицій, два десятки учасників зголосилися по приділ квитків вступу, для розпродажу між нашими жертвенними громадянами.

Сподіваємось, що об'єднана великою ідеєю — встановлення постійного Гарвардського Центру Українських Студій — громада Великого Клівленду й околиць спонтанно відгукнеться на заклик організаторів і участю в цій імпрезі допоможе дотерміново — до 31-го грудня ц. р. — завершити етап проєкту: сплатити три катедри українознавства ГЦУС.

До участи в бенкеті запрошується все українське громадянство Великого Клівленду й околиць. Особисто запросять мешканців-громадян цих місцевостей представники Ділового Комітету, які відвідають їх з квитками вступу. Якби, через брак правильної адреси, до когось на час не прийшли люди з квитками вступу, просимо телефонувати: в Клівленді до Оксани Рожецької, 351-8231, в Пармі до Орисі Лагошняк, 845-6078, до д-ра Зеновія Голубця, 888-4211, в Лорейні до Богдана Дейчаківського 282-4356, в інших місцевостях — на телефон голів місцевих комітетів ФКУ.

УКРАЇНСЬКА ВИСТАВА НА ТЕЛЕВІЗІЇ

Оттава. — Український актор Юрій Рига написав півгодинну телевізійну п'єсу „Дев'яте літо" на українську тему, з життя молодої канадійської українки в 1950-их роках у преріях. Виставу в кольорах буде показано через телевізійну станцію Сі-Бі-Сі 10-го листопада о 10-ій г. вечора, режисер Ґреґем Вудс, у виконанні канадійських й українських акторів. Юрій Рига народився в 1933 році в українській родині в Діп Крік, Алберта, він відомий як автор книжок і театральних п'єс.

20 000 КІНОЛЮБИТЕЛІВ

„Радянська Україна" з 24 жовтня повідомила про відкриття у Житомирі кінофестивалю аматорських фільмів. Перед цим по містах і селах України відбувалися масові огляди вузьких стрічок „малого кіно", в яких взяли участь 20 000 любителів-кіноаматорів. У Житомирі покажуть біля 200 любительських фільмів, „які славлять нашу багатонаціональну батьківщину, дружбу народів - братів, оспівують красу і велич радянської людини".

Міжнародне відзначення Григорія Сковороди

Ню Йорк. (ДСМ). — В програмі цьогорічного з'їзду канадійських, американських та інших славістів, згуртованих в ассоціяції ААТСЕЕЛ, що відбудеться в Ню Йорку в готелі Статлер-Гілтон з кінцем грудня, буде відзначене 250-річчя з дня народження Григорія Сковороди, українського письменника - філософа. Доповідь про життя й творчість Сковороди (в англійській мові) виголосить проф. Яр. Рудницький з Вінніпеґу, що є головою південно - західньо та східньо - европейської літературної секції ААТСЕЕЛ. Зібрання цієї секції відбудеться в п'ятницю 29-го грудня від 9 до 11-ої години ранку. Інші доповідачі - українці на цій сесії будуть проф. Марія М. Овчаренко із Східньо - іллінойського університету та проф. Д. Б. Чопик із університету Юта, що говоритимуть про сучасну підсовєтську літературу. Вступ на доповідь проф. Рудницького та згаданих професорів вільний для зареєстрованих членів та гостей з'їзду ААТСЕЕЛ. За ближчими інформаціями в цій справі треба звертатися до проф. Дж. Маліка, секретаря - скарбника ААТСЕЕЛ, з Арізонського університету.

СіБіСі в Канаді передає українську музику

Вінніпеґ. — Українці великої провінції Манітоба та можливо й інших провінцій Канади з 29 жовтня мають нагоду слухати радіопрограми, передавані СіБіСі під назвою „Юкрейнісн Концерт Голл", на хвилі ФМ 98,3 к. Ця концертова серія розпочалася в неділю 29 жовтня й триватиме приблизно 4 або 5 місяців, залежно також від кількости листів, що їх одержуватиме радіостанція — відгуків про враження з передач українських опер, балетів, народної популярної музики та з деяких кінофільмів. Проф. д-р Денис Глинка з Манітобського Університету коментуватиме кожну програму англійською мовою, знайомлячи слухачів також із історією української культури, зокрема вокально-музичної. У повідомленнях не згадується про радіопередачі української церковно - релігійної музики та співів. У самому Вінніпеґу, столиці Манітоби, живе понад півмільйона людей, з того понад 37,000 українців, потенційних слухачів музичної української серії.

55-ТІ РОКОВИНИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

нін та кілька довірених осіб. Про його політичний плян — терором створити партійну диктатуру під фальшивою назвою „радянська влада" — знали також не всі провідники большевицької партії. Щоб уникнути громадянської війни, десять міністрів („народні комісари") першого уряду Леніна домагалися створення влади на основі коаліції всіх соціялістичних партій. У листі до Леніна в листопаді ці комісари посали, що без такої коаліції уряд із членів самої большевицької партії може удержатися тільки терором. „На цей шлях стала Рада Народних Комісарів. Ми на цей шлях не підемо", — заявили автори листа, і вийшли з уряду.

Ці заяви і протести не мали впливу на Леніна, що був фанатиком влади своєї партії, чи по суті своєї власної влади. Тому Ленін звелів своїй „червоній ґвардії" розігнати Всеросійські Установчі Збори, що були вибрані вільними голосами і зібралися в Петербурзі 18 січня 1918 р. Робітників, що прийшли до палацу, де засідали Установчі Збори, привітати виборців народу, Ленін наказав розстрілювати на вулицях міста.

Письменник Максим Горький писав про цю розправу „пролетарської влади" над робітниками: „Отже, 5 січня (за новим стилем — 18 січня — П. Ф.) розстрілювали робітників Петрограду неозброєних. Розстрілювали без попередження, що будуть стріляти, розстрілювали із засідок, крізь щілини в огорожах, як справжні убивники" (Газета „Новая Жизнь" з 9 січня 1918 р.).

Доводиться згадати ці факти з нагоди ювілею большевицького перевороту, щоб показати справжнє обличчя творця диктатури. Бо й досі блукають світом фантастичні погляди на Леніна. В одній англійській книзі, виданій у Канаді 1968 р., читаємо такі слова про Леніна:

„Як усі великі люди, він дивився в туманну і далеку майбутність і в своїй фантазії бачив велику спілку вільного ладу, об'єднаного спільними зв'язками на основі людського братства"... (І. Коляска, „Едюкейшен ін Юкрейн").

Проти цього портрета „людяного" і „вільнолюбного" Леніна мусів би протестувати він сам. Ленін писав 1922 року про „оправдання терору, його необхідність". Мовляв, терору не можна скасувати, а треба його „уґрунтувати і леґалізувати" (Сочинения, т. 33, ст. 321).

Так звана „радянська влада" почалася терором і на насильстві й терорі держиться.

„МІСЯЧНА СОНАТА" БЕТГОВЕНА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Безмежне кохання хвилею ринуло до серця. Він схопився, мов ужалений, і простягнув руки до привиду. Але місяць сховався за хмару і привид зник...

Немов підкошений, він упав на лавку. В той самий час почулися звуки фортепіяна. Прислухаючись, він пішов у той бік, звідки доносились ті звуки. Поминувши сусідні сади, городи і річечку, видалось йому, що десь тут недалечко несуться ті чудові звуки... Він здригнувся й прислухався, побачивши невеличкий старий домок, з якого доносились ті чарівні ласкаві звуки. Вони ніби промовляли до нього про щось далеке, неземне, що стоїть поза межею людських пристрастей, надій та бажань; вони співали про той золотий вік, коли людські серця, очистившись у горні вікових страждань, полинуть до трону Всевишнього і стануть перед Ним яснокрилими у сліпучому блиску величі людського духа"

Чоловік уже не слухав. Підійшовши під будинок він через відкрите вікно, завішане прозорими фіранками, побачив ясно освітлену кімнату. Біля одної із стін стояло фортепіяно. На ньому грала дівчина — підліток років 13-ти. Друга стояла й слухала. Біля ватрану сиділи, мабуть, їхні батьки.

І от в кімнаті запанувала глибока тиша. В руках батька вже згасла люлька, а мати, поклавши на коліна своє в'язання, ніби завмерла, не помічаючи сліз, що поволі скочувалися по її обличчю.

— „Боже мій! — промовив чоловік. — Вона грає сонату Ц-моль!.. — І, не усвідомлюючи свого вчинку, раптово підійшов до дверей, відкрив їх і вступив у кімнату.

— „Простіть мені, — промовив, низько вклоняючись, — я почув сонату Бетговена... Я... його близький приятель... Мені страшенно захотілось ввійти до вас і заграти вам дещо".

Величня постать з лев'ячою розкудланою головою, з блискучими, надхненними очима, вся постава і благородні манери незнайомця викликали до нього повагу.

Дівчина встала із-за фортепіяна і жестом руки запросила його зайняти її місце.

Незнайомець сів і глянув у розгорнуті ноти.

— „Що вам заграти? — запитав, звертаючись до присутніх.

— „Я понад усе люблю композиції Бетговена", — відповіла йому дівчина, ні трохи не дивуючись раптовій появі несподіваного гостя. Його вразив погляд її ясних очей; — було в них щось особливе.

В цей же час підійшла друга дівчина і, нахилившись до нього, шепнула: „Моя бідна сестра втратила зір і музика для неї єдина утіха".

Але сліпа почула ці слова.

— „Сестра каже правду, — промовила вона з задумливою усмішкою, — музика тепер для мене все. Вона мене примирила з життям, з моїм нещастям. Закривши від мене зовнішній світ, Доля відкрила мені інший... Цього я вам не вмію пояснити... Ви самі повинні мене зрозуміти, як музикант. Хіба музика не те ж життя, а ввесь світ чи не є грандіозною симфонією..."

Чоловік слухав її з подивом. Його очі заблищали.

— „Ви сказали правду! — промовив він. — Я зараз заграю вам те, чого ще не грав ніколи й нікому. Заграю те, що раптом зродилося в моїй душі... Прошу, слухайте!.."

І він ударив по клявішах.

Місяць засяяв крізь вікно повним блиском. І з-під пальців музики полинули через відчинене вікно чарівні звуки, підіймаючись високо-високо у піднебесні простори, співаючи гими нічному світилу.

Все завмерло у благоговійній мовчанці.

По обличчю сліпої дівчини тихо спливали сльози.

Та враз фортепіяно замовкло. Останній акорд урвався ніби ридання...

Чоловік встав із-за фортепіяна і швидко пішов до дверей.

Усі підвелися зі своїх місць.

Сліпа дівчина, простягаючи вперед руки, радісно закричала:

— „Я вже побачила світ!.. Я впізнала його! Це був сам Бетговен!.. — і, зомлівши, впала на руки сестри.

Так склалась легенда про бетговенську сонату, „Quasi una fantasia".

ЛЬВІВСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР

Своє 50-ліття відзначає у Львові Український драматичний театр ім. Марії Заньковецької, який був створений у 1922 році в Києві, потім 8 років був мандрівним театром, врешті знову став стаціонарним, а згодом його перенесли до „визволеного" Львова. Артист того театру Василь Яременко на сторінках „Радянської України" з 27 жовтня писав: „Коли сьогодні роздумую над творчим шляхом театру, то ще і ще раз переконуюсь, що сучасність — це душа мистецтва, живий подих". Далі названо вистави, які користувались найбільшим успіхом: „Тарас Бульба" за М. Гоголем, „Невольник" М. Кропивницького „Камінний господар" Лесі Українки та ін. клясика, в тому й „Король Лір" Шекспіра. Театр показував також п'єси О. Корнійчука й деяких інших авторів — „на сучасні теми".

ВИСТАВКА ПРО МІЛІЦІЮ

Під назвою „Завжди напоготові" відкрилась у Москві виставка, присвячена 55-річчю створення совєтської міліції, приналежної до МВД. Найбільш показано картин, скульптур тощо про те, як „створювалась совєтська міліція, про її трудові будні". Цю незвичайну навіть для СССР виставку будуть возити по всіх більших містах Совєтського Союзу, покажуть її і в Україні, очевидно, не так для святкування річниці, як для постраху населенню.

Вступайте в члени УНСоюзу!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСоюзу

СУБОТА, 11 ЛИСТОПАДА 1972 р.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ 182-ий Відд. о год. 1-ій по пол. в залі Укр. Правосл. Церкви при 635-665 Broad St. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — Гр. Клименко, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Збори Б-ва св. Володимира 130 Відд. о год. 7:30 веч. в приміщенні Укр. Кат. Ветеранів, при 33 Схід 7-ма вул. Проситься чл. прибути і вирівняти залеглі вкладки. — Ю. Юрків, секр.

НЮАРК-ІРВІНГТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 371 Відд. о год. 7:30 вечора в залі УНДому в Ірвінгтоні. Проситься вирівняти залеглі вкладки. — Стефанія Стеців, гол., Леся Назарук, кас., Ю. Баранюк, секр.

ЧІКАГО, Ілл. Збори Б-ва св. ап. Петра і Павла 220 Відд. о год. 7-ій веч. при 1915 West 51st St. Проситься чл. прибути. — Е. М. Блідий, секр.

НЕДІЛЯ, 12 ЛИСТОПАДА 1972 .р

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори С-ва Пресв. Богородиці 36 Відд. о год. 2 по пол. в Укр.-Амер. Клюбі при 292 Гадсон Евню. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — Марія Філяс, Катерина Ярославська, Марія Ковальчук.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Збори Б-ва св. ап. Петра і Павла 102 Відд. о год. 11:30 ранку в салі церкви св. Йосафата, 5720 State Rd., Parma, Ohio. — М. Молеський, предсідник, І. Жгута, кас., М. Бобечко, секр.

ДЕТРОЙТ, Міш. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 75-ий Відд. о год 1-ій по пол. в залі УНДому при вул. Мартин. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — С. Леськів, рек. секр.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя — 76 Відд. о год. 1-ій по пол. в Укр. Кат. Школі при Санфорд і Айві вул. Проситься чл. прибути та вирівняти залеглі вкладки. — В. Боярський, предс., Т. Клебан, касир, М. Демчук, фін. секр.

ТАРЗАН, Ч. 6840. Над ходять торгівці крісами

DO YOU SEE ANYTHING AS YET, TARZAN?
YES, ULI! THE SAFARI APPROACHES...
22 HEADLOADS! 10 BURP GUNS AND AMMUNITION, EACH PORTER! I WONDER WHAT PAYMENT THE URURU CHIEF HAS PROMISED THESE TROUBLEMAKERS!

Dist. by United Feature Syndicate, Inc.

Чи ти тепер бачиш щось, Тарзане?

Так, Улі, ловецька група надходить...

22 носії клунків на головах! 10 мушкетів з амуніцією на кожного носія! Я цікавий, яку заплату вождь урурів обціяв тим змовникам!